

Reisverslag "Le Marron" 2014.

Reis door België, Frankrijk via Toul en de Doubs naar de Rijn van 29 mei t/m 28 augustus 2014.

*Blauwehandkruiser 12 x 3,5 x 1 m.
Bemanning: Coby en Rob Brussen.
Thuishaven: wsv Hoogeerd te Niftrik a/d Maas.*

Donderdag, 29 mei 2014.

Niftrik – Grave.

Vandaag heeft het bijna de hele dag geregend en het was nog koud ook. Niet echt fijn vakantieweer. Om 18:00 door de burens Chris en Tessy aan boord gebracht. Na een borreltje besloten we om toch maar vast te starten. Als we boven sluis Grave vast maken zijn we al vast een uurtje op weg. We willen morgen wat vroeger in het Leukermeer aankomen. Daar ligt de Harmattan met Alfred, Ellen, Lotte en Mathijs. Zij zijn vandaag van de Kraaijenbergseplas daar naartoe vertrokken.

Om 19:30 losgemaakt, de havenmeester ingelicht en na een vlotte schutting in Grave maakten we vast aan het ponton voor het stadje Grave (20:35).

Deze eerste reisdag slechts 9 km afgelegd. Met wat test draaiuren erbij stond de urenteller 2 uren verder. 1 sluis. Deze passantenponton is eigenlijk niet om te overnachten. Maar we zien wel.

Vrijdag, 30 mei 2014.

Grave – Leukermeer.

Om 07:00 scheen de zon al achter de gordijntjes. Dat belooft wat!

Om 08:00 afgevaren en na een klein uurtje passeerden we het Maas-Waalkanaal bij Heumen. Het was erg rustig met de beroepsvaart maar ook jachten waren nauwelijks te zien. Van de Kraaijenbergseplassen tot de haven van Heijen zaten we achter de "Fendy" een speciaal werkschip voor potgrond ed. De Maas stroomde gelukkig niet hard en we draaiden zo'n 10,5 km/h.

Sluis Sambeek opende de middensluis keurig op tijd na melden via de marifoon. Het volgende traject was voorzien van campings met speedbootjes en dat was te merken op het water. Veel "snel vaarders" en waterskiërs. Als snel draaiden we het leukermeer op en om 12:15 maakten we vast in box 135 van camping Het Leuken, naast de "Harmattan" van Alfred. Gezellig samen aan de koffie. Later in de middag maakten we een wandeling rondom het Leukermeer. In de oude sluis die naar het grote zandwinningsgebied leidde, is een restaurant en een informatiecentrum gemaakt. Een prima oplossing om deze buiten gebruik geraakte sluis nog te exploiteren. Samen met Alfred de as van de roerkoning en de pakkingdrukker weer gangbaar gemaakt. Het bleek vanochtend dat er erg veel kracht nodig was om het roer te draaien. Daarna werkte alles weer probleemloos.

Deze reis was ongeveer 39 km en we maakten 4 draaiuren. De enige sluis was die van Sambeek. Havengeld hier € 17,50, maar daar zaten wel 2 kaartjes voor het zwembad bij.

Zaterdag, 31 mei 2014.

Leukermeer – Venlo.

Tja, 't is weer zover. De schipper is weer jarig. Mathijs en Lotte kwamen met cadeautjes aan boord. Met z'n allen gezellig ontbeten en later koffie met gebak. Het weer was prachtig en het begon strak blauw. Later kwamen er wat wolken en gaande de dag werd de temperatuur steeds beter.

Om 12:20 vertrokken we en op de Maas ging het BB uit. Nu waren er wel overal jachtjes en af en toe een vrachtschip. Langs de Maas zaten de terrassen overvol. Ook de veerponten deden goede zaken.

Even voor drieën liepen we Venlo binnen. We waren benieuwd naar de nieuwe stadshaven. Nou het zag er prachtig uit. Het waren vermoedelijk dezelfde steigers als die van vroeger maar de entourage was geweldig. Een echt waterfront. Het was druk met wandelaars, fietsers, jongelui die aan de overkant op de graswallen verspreid zaten. De beide terrassen van de restaurantjes hier vlak voor de boot zaten overvol. Heerlijk op het achterdek in de zon gezeten en 's avonds een korte wandeling door de stad gemaakt. Aan restaurants echt geen gebrek hier in Venlo.

We draaiden in 3 motoruren ongeveer 28 km weg. Geen sluizen dit stukje. Havengeld was slechts € 10,- en een speciaal muntje voor de stroomkast kostte € 1,-.

Zondag, 1 juni 2014.

Venlo – Roermond.

We werden al vroeg gewekt door de akelige geluiden van "werkzaamheden". Er reden schoonmaakwagentjes rond van de gemeente en men was bezig om de gisteren geplaatste kraampjes rondom de haven van inhoud te voorzien. De zon scheen redelijk en we deden het kalm aan op deze zondagochtend.

Om 09.25 verlieten we de gezellige stadshaven van Venlo en op de Maas uiteraard weer BB uit in de opvaart.

In de SB kolk van sluis Belfeld waren ze net aan het afschutten dus even drijven en een kwartier wachten. Samen met een Duits jacht werden we zo'n 2,5 meter omhoog gebracht. Het was redelijk druk met jachten. Ook af en toe beroepsvaart. Om 11.15 passeerden we Kessel en om 12.35 voeren we de sluis

Zuidplas Roermond

Roermond in. Ook hier waren ze net aan het afschutten begonnen toen we ons meldden. Ik wilde gaan liggen op het laatste stukje van de Roer, vlak voor de eerste stadsbrug. Direct onder de grote verkeersbrug BB uit het smalle watertje op. Daar bleek een bord te staan dat er niet overnacht mocht worden. We zijn maar doorgevaren naar de Zuidplas;

daar was het ons in 2006 heel goed bevallen. Om 13:40 maakten we vast aan een graswal aan de uiterste Westzijde van de plas. Door de zondag was het erg druk maar vanaf een uur of vijf werd het steeds rustiger. Om 20:00 was de plas uitgestorven. We hebben heerlijk lang op het achterdek in de zon gezeten.

Deze dag 31 km gevaren in 4 draaiuren. 2 sluizen. Hier in het wild geen voorzieningen. Wel prima ligplaatsen. Geen kosten.

Maandag, 2 juni 2014.

Roermond – Maastricht.

Prachtig weer en windstil. De hele plas was uitgestorven. Wij veroorzaakten de eerste rimpels op het water toen we om 08:00 vertrokken. Sluis Linne reageerde snel op onze melding en om 08:35 konden we binnen varen samen met een vreemd jachtje. Het werd al snel warmer en het shirt kon al uit. In sluis Maasbracht kregen we de middensluis toebedeeld. Helemaal voor ons alleen. 11.45 meter omhoog. Hier drijvende bolders wat wel erg gemakkelijk is. Het Julianakanaal is wel wat eentonig maar er was regelmatig beroepsvaart en een enkel jachtje. Om 11:00 gingen we in sluis Born weer 11 meter omhoog. Ook hier weer helemaal alleen. Tegen de middag verdween de zon achter een wat zware bewolking maar na een uurtje was die weer overgedreven. Bij de Jumbo in Urmond/Stein lag de "Picaro" voor de wal. Dat is een van de spitsen die ik al enkele jaren volg (<http://www.picaro.nl/>). Na de openstaande sluis van Limmel kwamen we weer op de Maas. Aan de dam tussen de maasbruggen vonden we gelukkig nog een plekje. Het was drukker dan ik verwacht had. De middag heerlijk genoten van de zon die pal op het achterdek stond. Het werd zelfs zo warm dat we de luifel maar weer uitrolden. Aan het eind van de middag de stad ingelopen en op het Vrijthof uiteraard op een terrasje gezeten. Heerlijk spareribs gegeten in een eetcafé in een smal zijstraatje.

De afstand vandaag was 46 km en de Volvo draaide ongeveer 6 uur. We passeerden 3 sluizen. Hier aan de dam vrije ligplaatsen zonder voorzieningen.

Dinsdag, 3 juni 2014.

Maastricht – Luik.

Wakker geworden met de zon op de gordijntjes. Weer mooi weer. Onze achterbuurman vertrok naar de overzijde, naar het bunkerschip van Janssen. Wij maakten 10 minuten later los en gingen onder de St.Servaasbrug door richting Zuiden. Om 09.25 lagen we voor de sluis van Ternaaien. De sluismeester vertelde in gebrekkig Nederlands dat wij de volgende schutting meekonden in 2^e lijn. Achter de 2 voorste wachtende vrachtschepen even vastgemaakt. Later bleek dat alleen het voorste schip de Marsja in de sluis (136 m lang) paste en er bleef nog net ruimte over voor enkele jachten. Achter ons waren inmiddels 3 andere jachten op komen dagen waaronder onze achterbuurman. We pasten met z'n vieren naast elkaar er nog precies in. Halverwege het stijgen kwam dat grote schip achteruit en begon z'n schroef te draaien. Daar hadden we knap last van en ik moest Coby bijspringen om het geweld te keren. Bleek dat er een lijn van de Marsja geknapt was. Ik geloofde er niet zoveel van, maar goed we kwamen allemaal goed boven. Even melden in het sluiswachtershuisje en een papier in ontvangst nemen van het gewest Wallonië. Om 10:25 en 12,45 meter hoger

Binnenkomst Luik

zetten we koers richting Luik. Daar maakten we om 12:40 vast in de jachthaven op een plekje aan de muur waar we voor en achter 50 cm over hadden. Luik nog even doorgewandeld en een terrasje gepikt.

Reisafstand vandaag slechts 28 km in 4 draaiuren. 1 sluis. Havengeld is hier € 10,10 inclusief toeristenbelasting. Stroom € 2,- 300 liter water bijgevuld. WiFi via een onbekend en onbeveiligd accespoint.

Woensdag, 4 juni 2014.

Luik – Hoei.

Opgestaan met wat minder mooi weer dan dat we onderhand gewend waren. Bewolkt maar een redelijke temperatuur. Buitenkant boot was zo goed als droog dus dat scheelde veel werk. Om 09:00 maakten we los en er vielen een paar druppels. De Staverse Kotter 94 "Avalon" verliet na ons de haven. Zij vaarden al vanaf Maastricht samen met ons op. Om 10:20 voor sluis Yvoz-Ramet. We hadden de volgende schutting. Slechte plekken voor jachten om ergens vast te maken. Na een half uur achter de Belgische "Floreat", een schip van 110 m, naar binnen. Ook in deze sluizen zijn er geen voorzieningen voor jachten. Dat hadden we vroeger al ervaren dus we waren er op voorbereid. Alleen op de middenbolder aan het trapje. Dat was hard werken voor Coby want we stegen heel snel. Net

Misdrijf . . . of oud ijzer dumpen.

hadden gelegen.

Het weer bleef maar zo zo. Af en toe een druppel dan weer droog. Sluis Ampsin-Neuville verliep net zoals de vorige.

Na de drie grote koeltorens van de kerncentrale van Tihange doemde de citadel en de grote kerk van Hoei op. Om 14:07 lagen we vast in de kleine

buiten het sluizencomplex, waar overigens erg druk gewerkt werd aan een geheel nieuwe, nog veel grotere sluis, zagen we politie, brandweer, takelwagens e.d. druk bezig. De sluiswachter waarschuwde ons al dat er 2 duikers te water waren, dus rustig aan varen. We zagen 2 op de kant getakelde personenauto's, die zo te zien al geruime tijd in het water

Hoei

jachthaven van Yacht Club Hoei. Vlak bij de eerste stadsbrug zit een grote Match supermarkt. Daar wat boodschappen gedaan. Rob heeft later met de fiets de stad wat beter verkend. Tijdens het avondeten begon de regen hier pas echt te vallen. Nou ja . . . best gezellig. Als het morgen maar weer droog is.

Vandaag een afstand van 34,2 km afgelegd. De Volvo draaide 4 uur. Tijdens het wachten voor de sluis motor gestopt. 2 lastige sluizen. Havengeld € 13,- inclusief alles. Prima gratis WiFi.

Donderdag, 5 juni 2014.

Hoei – Namen.

Het had vanochtend vroeg geregend, maar toen we even voor negenen losmaakten was het droog met een fris windje. Na een tijdje maar een jas aangetrokken want het werd er zeker niet warmer op. Om 10:10 maakten we samen met de Avalon vast voor de sluis Andenne-Seilles. Ze waren aan de bovenkant aan het binnen varen. Inmiddels was er een 110 m schip bij ons achter komen liggen. Deze ging natuurlijk voor. Wij en daarna nog 3 jachten konden er nog gemakkelijk bij. Deze sluis was 200 meter lang, net zoals de volgende, sluis Les Grandes Malades. Omdat het vrachtschip bij z'n laadplaats was gaan liggen werden we hier alleen met 5 jachten geschut.

De wind was inmiddels aangewakkerd en vooral tijdens buien blies hij er heftig op los. Tijdens de koffie ben ik lekker binnen gaan sturen want buiten was het niet lekker.

Goed rekening houden met de wind en de stroom, die samen dwars op de steigers van jachthaven La Plante in Namen stonden, want het is hier altijd een lastige invaart. Maar het ging prima en om 13:15 lagen we daar vast.

Er is hier op de haven sinds een maand een nieuwe uitbater. De dieselpomp is sinds vorig jaar nog steeds buiten bedrijf. Er komt nu maandag en vrijdag een olieboer langs met een aanhangwagen met diesel. Vorig jaar heb ik hier ook zo getankt. Als er genoeg afname was wilde hij misschien vanavond ook wel komen. Ik heb 200 liter nodig en de Avalon kon wel 50 gebruiken. Volgens de havenmeester was er geen andere boot die brandstof nodig had. En inderdaad de olieboer kwam niet. We blijven dus tot morgen want ik heb graag een volle tank voor we Frankrijk gaan "aanvallen". Voor het eten gezellig geborrel met de bemanning van de Avalon.

Reisafstand vandaag 30 km. Motor uren 4. 2 sluizen. Liggeld hier € 13,- zonder voorzieningen. Voor de voorzieningen is er een sepp-key. Borg sepp-key € 20,-. Geen WiFi.

Vrijdag, 6 juni 2014.

Namen.

Stralend weer. Helemaal blauw. Nadat we de Avalon uitgezwaaid hadden, uitgebreid ontbeten. Na de koffie wat schoon schip gemaakt en Coby een klein handwasje gedaan. Een stukje in de omgeving gefietst. De Belgische wegen en fietspaden zijn hier geen lolletje. Of kinderkoppen of gaten, kuilen en bulten. We kwamen uiteindelijk terecht op ons bekende terrasje aan de brug, het cafeetje "La Tschoeff". Hier een Achouffe biertje genomen en een sangria. Toen we wat tostieachtige dingen zagen langskomen voor andere gasten bestelden we ook maar 2 Croque Monsieur's. De rest van de middag in de zon zitten bakken. Om

Namen, splitsing Maas-Sambre

18:00 kwam de olieboer met in een aanhanger een tank met diesel. Dezelfde bij wie we vorig jaar getankt hadden. Onze buurman kwam met een 25 liter tank aanzetten en ik wilde ook eerst mijn 25 liter (reserve) tank vullen. Bij de buurman gaf de meter van de pomp 31 liter aan. Ik vond dat de buurman een grote tank had met een rare inhoud van 31 liter. Bij mij ging er 30,5 liter in. Hier klopt dus iets niet. De

olieboer deed net of hij er ook niets van snapte. De meter was voorzien van een keuringssticker. Lag misschien aan de warmte. Als die meter al 6 liter teveel aangeeft op 25 liter, hoeveel wordt dat dan bij 200 liter? Die meter geeft dus ruim 25 % meer aan dan de werkelijkheid.

Beide jerrycans weer terug laten pompen.

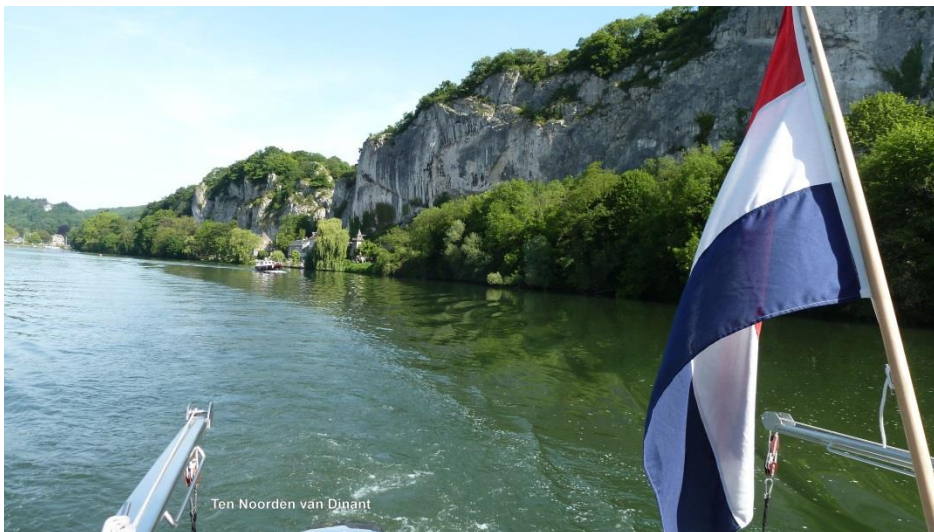
Ik ben blij dat die buurman z'n tankje liet vullen en dat ik eerst mijn jerrycan liet vullen want als ik eerst alles in m'n grote tank had laten gooien had ik geen poot om op te staan gehad. Zou ik vorig jaar ook te veel betaald hebben? Grrrrr...! Maar nu heb ik dus nog geen volle tank. Dat was de reden dat we hier een extra dagje zijn blijven liggen. Dan maar zien waar we onderweg kunnen tanken.

Wierpot schoongemaakt, oliepeil gecontroleerd, schroefasgland aangezet.

Zaterdag, 7 juni 2014.

Namen – Dinant.

Het belooft een hete dag te worden. Beetje sluierbewolking maar om half acht was het al lekker warm. Om 08:30 lagen we voor de sluis La Plante net naast de jachthaven. Toen we binnen voeren kwam achter ons een Nederlandse kotter

Rotsen voor Dinant

binnen. Met hen hebben we steeds geschut. We gaan vandaag door 6 sluizen, die allemaal hetzelfde zijn. 100 meter lang en 12 meter breed. Het schutten gaat heel rustig. De grote bolders op de kant staan hier ook op redelijke

afstand voor jachten. Enkele sluizen stonden al klaar toen we naderden. Het was rustig op de Maas en later trok het windje iets aan naar kracht 2-3.

Om 13:10 maakten we vast aan de steigers aan de linkeroever in hartje Dinant. Het was hier een beetje een puinhoop. Alleen de eerste 20 meter was het steiger voorzien van afmeerklampen. Daar lagen 2 Belgische jachten. De rest van het steiger had geen enkele afmeer mogelijkheid. Maar achter het steiger is een zwaar hekwerk dus daar maar aan vastgeknoopt. Gevolg was wel dat er drie lijnen dwars en hoog over het steiger stonden. Iedereen moest maar goed uitkijken. Het werd 's middags zo warm dat we de luifel maar weer opzetten.

Dit stukje reis was 26,6 km. De motor maakte weer 4 draaiuren. Hier alle jachten € 10,- en boven de 10 meter voor iedere meter extra € 1,-. Wij betaalden dus € 12,-. Stroom gratis. Je kunt ook een paar jetons krijgen voor drinkwater (zit ook bij de prijs in).

Zondag, 8 juni 2014.

Dinant – Givet.

Bij het schoon schip maken had ik al gezien dat er dreigende wolken vanachter

de bergen aankwamen. In de verte hoorde je wat gedonder. Het werd langzamer erger en juist toen we weg wilden varen begon het te regenen. Eerst maar een beetje maar al gauw werd het een behoorlijke plensbui. Af en toe een bliksemflits. Om 09:20 was alles weer achter de rug en brak de zon weer door.

De sluizen Anseremme, Waulsort en Hastière verliepen

Vertrek uit Dinant

probleemloos. We waren al die tijd

alléén onderweg. Het Belgische gastenvlaggetje vervangen door de Franse en op naar de 1e Franse sluis: 59 Les 4 Cheminées. Hier kwam een aardige jonge vrouw onze lijnen aannemen. Ook kochten we hier onze Franse vaarvergunningen. Ik nam voorlopig maar 2 x een Loisir, dat is een 30 dagen vignet. Dus de eerste 60 dagen zijn we gedekt. € 267,60 kostte dat grapje. Om 13:15 maakten we vast aan een steiger van de kleine jachthaven in Givet. Volgens een bord mochten we er niet liggen omdat we te groot waren. Na melden en betalen bij de vrouwelijke haven -"capitaine" vertrokken we naar de kade aan de overkant. Daar bleek de Avalon ook te liggen. Het was zo heet op het achterdek dat we regelmatig een puts water over het hout lieten lopen wat voor prima afkoeling zorgde. Om 19:30 was het buiten nog 30°. Binnen na het koken was het 34°.

Vandaag maar weer een kort stuk van 23 km. De Volvo draaide weer 4 uurtjes. We passeerden 4 sluizen. Hier aan de kade betaal je ongeacht welk schip € 3,05. Nee dat is geen typefout. In de jachthaven waar we eerst even gelegen hebben is het € 6,10 inclusief alles.

Maandag, 9 juni 2014.

Givet – Fumay

Om 09:00 samen met de Avalon vertrokken onder een stralende hemel. De buiten temperatuur was al 26°. Om 09:55 waren we al door de beide sluizen en de tunnel van Ham. Wij vóór in de sluis en de Avalon er achter. Dat werkte prima. De volgende 4 sluisjes gingen zo erg vlot. Het was prettig varen met die stralende zon. Zo kregen we tenminste een lekker briesje over ons heen. De omgeving werd steeds mooier. Vrij hoge bergen vlak naast de Maas. Veel bossen en af en toe een aardig dorpje.

Om 12:55 maakten we vast aan de kade van Fumay. Het was er gezellig. We lagen vlak voor het terras van het daar gelegen café. Het was in de zon niet uit te houden. We bleven mooi onder de luifel en een frisse duik in de Maas deed de rest. Ik heb tegelijkertijd de waterlijn aan BB maar schoongemaakt. Later kregen we een flinke plensbui over ons heen die alle hitte wegspoelde.

Kade Fumay

Reisafstand 23,8 kilometer in 4 draaiuren van de Volvo. We passeerden 6 sluizen en 1 tunnel van 600 meter. Liggeld hier € 6,70 en voor stroom € 2,80. Water gratis. Tegenwoordig heeft men gratis WiFi, onder de naam Orange.

Dinsdag, 10 juni 2014.

Fumay – Château Regnault.

Vannacht en gisteravond nog een paar buien gehad maar vanochtend weer stralend weer. Om 09:00 samen met de Avalon vertrokken. De Maas was heel glad en dat leverde daardoor erg mooie plaatjes op. Alle 6 de sluizen verliepen normaal en er trad gelukkig geen enkele storing op. Vaak stond er een VNF-autootje bij de sluis. Om 11:15 passeerden we de hoge (lastige) sluis en het tunneltje van Revin. Vlak voor ons eindpunt passeerden we Monthermé. Daar ligt aan de linkeroever een prachtige nieuwe kade met stroom en wateraansluiting. Wij wilden naar het volgende dorp: Château-Regnault en aan de andere kant van de Maas Bogny. Daar maakten we om 14:40 vast aan een steiger aan de rechteroever. Boven aan de steiger is een kleine supermarkt. De Tabac waar we vorig jaar lekker gegeten hadden bleek vandaag gesloten te zijn.

Reisafstand vandaag 34,8 km in een kleine 6 draaiuren. Weer 6 sluizen. Liggeld hier € 8,70 incl. stroom en toeristenbelasting. Geen WiFi.

Woensdag, 11 juni 2014.

Château Regnault – Charleville-Mézières.

Vannacht een zware onweersbui gehad met oa. één verschrikkelijke donderklap. Het was vast heel kort in de buurt ingeslagen. Daarna een hoosbui, die een half uur aanhield.

Vanmorgen was het aardig weer maar geheel bewolkt, 18°. We vertrokken weer samen met de Avalon. Er was al een Fransman langsgekomen en net voor vertrek ook een Nederlander waar we ook al een paar dagen mee opvoeren. Aangezien de 1^e sluis net om de bocht in de rivier was, vertrokken we wat later en heel langzaam zodat de sluis wel ongeveer klaar zou zijn als wij er voor kwamen. Mooi niet dus. Ook de Fransman bleek nog voor de sluis te liggen. Alle lichten uit, dus een storing. De VNF onderhoudsman kwam redelijk snel en resette de sluis, waarna wij de 2^e schutting kregen. Maar toen was het al inmiddels 10:00. De andere sluisjes deden het prima. Gaandeweg de ochtend verdween de bewolking en werd het weer behoorlijk warm. Om 12:45 maakten we vast aan de buitensteiger van de jachthaven van Charleville. Na een kappersbeurt op de steiger door Coby, kon ik er weer effe tegen. Later met de bemanning van de Avalon (Kaeso en Helma) de stad ingelopen. We wilden bij een Orange-winkel een prepaid abonnementje kopen voor Coby's iPad. Kaeso spreekt heel goed Frans dus dat lukte wonderwel. Micro simkaartje incl. 500 Mb voor 1 maand, kost € 8 en een upgrade van 2 Gb voor € 20,-. Coby is vanaf nu niet meer van WiFi afhankelijk. Jammer genoeg kan een iPad 2 niet als hotspot gebruikt worden. Na een terrasje nog even een Carrefour aangedaan en bij een Chinese groenteboer wat fruit gekocht, waar onder 1 kilo kersen voor € 4,99.

's-Avonds kwamen er 2 Franse jongens langs die video-opnames wilden maken. Ze wilden bij ons van boord duiken of springen. Dat leek ons wel leuk en 1 voor 1 sprongen ze spontaan met kleren aan zo de plomp in. Ze legden alles op video vast. De laatste sprong zelfs met camera en al over boord.

Grappige Franse jongens

Vandaag draaiden we slechts 18,4 km onder ons door maar met het lange wachten bij de eerste sluis leverde dat toch 4 motoruren op. We hadden slechts 3 sluizen. Liggeld is hier € 12,10 inclusief alles. Je kunt gebruik maken van de faciliteiten van de hierbij gelegen camping. WiFi alleen in de receptie en omgeving.

Donderdag, 12 juni 2014.

Charleville-Mézières – Bazeilles.

Het bleek weer fantastisch weer te zijn. Strak blauw aan de hemel. Toen we om 08:45 samen met de Avalon losmaakten kwamen er net 2 Duitse boten langs die ons voor gingen. Bij de eerste sluis moesten we dus een schutting wachten. Dat betrof sluis 42 Mézières. Dat was een extra hoge sluis, waar je onmogelijk bij de bolders op de kant kon. Coby is de trap opgeklommen en heeft haar lijn om de bolder belegd. Ook kon ze de Avalon even helpen. Waarom de VNF hier niemand neer zet om te helpen snap ik niet. Op onze eerste tocht was er wel hulp aanwezig. Bezuinigingen?

Omstreeks 13:15 waren we bij Sedan en omdat we geen boodschappen nodig hadden voeren we door. Ik had vorig jaar een klein eindje boven Sedan 2 mooie pontons gezien. Toen we daar aankwamen bleken er geen

vastmaakmogelijkheden te zijn. Achteraf gezien waren dat waarschijnlijk vissteigertjes. Dus door gevaren en in Bazeilles vonden we onder de sluis een eindje in de Maasarm een ponton waaraan we om 14:05 dubbel vastmaakten. Daar lagen we heerlijk rustig zonder voorzieningen. We hebben op de fiets het dorp verkend maar daar waren we snel mee klaar.

's Avonds met z'n vieren bij ons aan boord nog koffie en een borrel gedronken.

Deze dag legden we 35,4 km af. De Volvo draaide 5 uur. We passeerden 6 sluizen. Hier ongeveer 600 meter in de Maasarm bij Bazeilles een mooi ponton bij een restaurant/hotel. Dat was overigens gesloten. Geen kosten geen voorzieningen. Geen WiFi.

Vrijdag 13 juni 2014.

Bazeilles – Stenay.

Vanochtend dachten we slim te zijn. De eerste sluis voorbij Sedan is die waar wij vlak bij liggen. De sluis van Bazeilles. Onder wederom een stralende zon maakten we om 08:45 los, zodat we even voor negenen voor de sluis lagen. Op de splitsing van de Maasarm en het lateraalkanaal bleken er al 4 boten te liggen wachten en in de verte kwamen er nog meer aan. File. Wij gingen achter de 3^e en de 4^e boot liggen. Een stel Duitsers dat ook al enkele dagen in de buurt voeren. De derde schutting dus. De "Pont", een Nederlands jacht zal wel niet blij zijn geweest dat wij er tussen kropen, maar ja

Er kwam ook nog een Franse spits naar beneden en toen we door de sluis waren was het inmiddels 10:10. Maar het weer was perfect en er was nauwelijks wind dus wat maakt het uit. Sluis 35 en 34 kenden geen problemen maar toen we sluis 33 naderden zagen we het Duitse stel liggen te wachten. Er zat een Fransman in de sluis, in de afvaart, en de sluis stond in storing. Net toen wij naderden kwam er ook een VNF-autootje die de zaak weer in gang zette. Toch weer een half uur liggen wachten. Het betrok inmiddels behoorlijk en de wind stak wat op. Van de laatste sluis 32 Inor tot aan Stenay was de waterstand in dat pand erg laag. Snelheid minderen naar zo'n 7,5 km/h, want we zogen ons aan de grond.

Jachthaven Stenay

Om 14:35 lagen we op de laatste plaatsen in de haven van Stenay. Later kwam de "Pont" er nog aan en die vond het allerlaatste plaatsje helemaal vooraan aan een hoge kademuur. Ik heb het stadje wat verkend met de fiets en later hebben we te voet wat boodschappen gedaan. Tot heden had ik overal goede schotelontvangst. Vandaag, nu vanavond het Nederlands elftal z'n eerste WK-wedstrijd tegen Spanje

gaat spelen, liggen we pal achter enkele grote bomen. Geen ontvangst! We gaan op de Avalon kijken.

Deze dag een stuk van 37 km gevaren in 6 draaiuren en 5 sluizen. Stroom en water zijn hier in het liggeld inbegrepen. Tot 12 meter € 9,-. Van 12 t/m 14 € 12,-. Geen WiFi.

Zaterdag, 14 juni 2014,

Stenay – Dun-sur-Meuse.

Wat een wedstrijd gisteravond. 1^e wedstrijd van het Nederlands elftal tegen Spanje. De spanjaarden kregen kloppend met 5-1. Er lagen nogal wat Nederlanders in de haven en bij ieder doelpunt klonk er een kakafonie van toeters, hoorns en claxons. We hadden een gezellige avond a/b van de Avalon.

We wilden vanmorgen wat later vertrekken omdat er een korte trip op het programma stond. Naar Dun-sur-Meuse. Behalve de Pont gingen de andere ook later weg. De Pont ging om 08:00 al voor de sluis liggen. Wij maakten tegen 10:00 los en voor de sluis zagen we net het Duitse duo nog uitvaren. Daarna gingen de bovendeuken niet meer dicht. Grrrr..... Het duurde bijna een uur voordat de storing was verholpen en we de sluis door waren.

De volgende 2 sluisen leverden geen problemen op. Het was een bewolkte dag maar lekker weer. 's-Middags kwam de zon er regelmatig door.

Vlak voor Dun is een botenverhuurbedrijf dat een dieselpomp aan het water heeft. Even vastgemaakt aan een oude verwaarloosde huurboot. Op de wal een intercom die wel werkte maar niemand gaf respons. Maar gauw doorgevaren.

Om 13:00 maakten we vast aan de lange steiger in Dun-sur-Meuse. Er waren nog juist 2 plekken vrij. Ook het Duitse duo was hier neergestreken.

Er was hier redelijk kort bij een pompstation waar ik even heen fietste om poolshoogte te gaan nemen. De eenarmige eigenaar was zeer behulpzaam. Toen

hij hoorde dat ik wel 100 of 200 liter kon gebruiken bood hij aan met diesel naar de kade te rijden. Er werd een 1000 liter tank in een bestelauto gezet. Deze werd volgetankt uit de dieselpomp met uiteindelijk 300 liter. De mobiele pompinstallatie

Tanken vanuit bestelauto

had een te korte slang. Ze sloopten een slang van een andere pomp waardoor een redelijk lange slang ontstond. Maar ik had m'n twijfels of die het zou halen. Er werd nog een stuk losse slang van 2 meter in de auto gegooid. Fiets achterin en we reden naar de haven. Auto vlak naast de kant, slang over het water en de steiger. Losse stuk slang in mijn tank en het spuitpistool in die losse slang. Een heel gedoe maar het werkte wel. Keaso heeft geholpen. Het toeval wil ook nog dat toen de tank in de bestelauto leeg was er juist een straaltje diesel uit mijn overloop kwam, dus precies vol.

Teruggefietst om te betalen. Gewone prijs die op de pomp stond: € 1,412. De knul die ons hielp een flinke fooi gegeven. Wij zitten gelukkig weer vol.

Ook zagen we het dames hockeyteam wereldkampioen worden.

Later nog een klein rondje gefietst en in een Cocinelle wat boodschappen gedaan.

Deze zaterdag een kort stukje van 13 km. 3 draaiuren en 3 sluizen. Liggeld hier € 8,- inclusief alles. Prima WiFi. Weer een volle tank. 300 liter diesel voor € 424,54.

Zondag, 15 juni 2014.

Dun-sur-Meuse – Consenvoye.

Samen met de Avalon maakten we om 09:10 los om achter de Duitsers aan te gaan. Zij lagen inmiddels in de sluis, die we vanaf onze ligplaats konden zien. Het weer was goed: zon met bewolking. Om 10:00 naderden we de 1e van 17 handbediende sluizen. De deuren gingen op tijd open en ik hielp maar weer zoals gewoonlijk met het dicht draaien van de onderdeuren en later het openen van de

Sluis 24 met schuine wanden

bovendeuren. Het liep allemaal lekker vlot. Sluis 24 van Consenvoye heeft schuine wanden met aan één kant een drijvend ponton. Direct boven de sluis BB uit de Maasarm in, waar een kade en een ponton is. We maakten om 12:20 achter elkaar aan de kade vast. Mooie plek met alleen water, grasvelden en picknickplaatsen.

Het houten achterdek een grote opknopbeurt gegeven met

borstel, zeep en veel water (kraan naast de boot).

Het Nederlandse herenhockeyteam verloor de WK-finale met 6-1. De dames deden het gisteren beter: wereldkampioen!

Even door Consenvoye gefietst. Ik heb geen winkel gezien. Wel een restaurant hier vlak bij de brug. De omgeving is prachtig. Veel graan en hooiland in een heuvelachtig terrein

Een reisje van slechts 17,4 km in 3 draaiuren. We deden 5 sluizen, waarvan alleen de 1^e automatisch. T/m sluis 11 blijven ze handbediend. Hier een mooie kade aan het gras met picknicktafels ed. ook een watertappunt. Geen stroom of WiFi.

Maandag, 16 juni 2014.

Consenvoye – Verdun.

Toen ik vanochtend om 08:30 de motor startte begon de Nederlandse bemanning van een aan de overkant liggende grote huurboot met spoed de lijnen los te maken en ze voeren direct achteruit weg. Ze wilden kennelijk vóór ons bij de eerste sluis zijn. We zijn maar rustig achter ze aangevaren. Het weer was prima. Veel blauwe lucht.

We voeren door een prachtig landschap. Glooiende heuvels met veel graan en hooiland. Omdat de Maas af en toe door een veel lager gelegen dal stroomde dan het Maaskanaal waar wij door heen gingen, had je een prima uitzicht rondom. Alle handbediende sluizen verliepen prima. Om 13:20 maakten we vast aan het

laatste vrije plekje aan de steiger aan de linkeroever. Vlak achter de fontein. De Avalon dubbel aan ons. Het was gezellig druk op de "boulevard" en we zaten prima op het achterdek in het zonnetje. Met de fiets naar de Lidl voor wat inkopen. Ik ben ook nog even de Citadel gaan verkennen. Een bezoekje daar moet de moeite waard zijn. Je kunt met een treintje door de ondergrondse ruimtes.

Ik had al een paar dagen gemerkt dat de acculader niet goed meer werkte. Vanavond eea nagekeken en met behulp van Kaeso ontdekten we dat de zekering kapot was. Tijdelijk met een zwevende zekering, de defecte zekering overbrugd maar de hoofd zekering op de steiger sloeg er direct uit. Dus er zit sluiting in de acculader. Da's flink balen. Kijken hoe we dat probleem gaan tackelen.

Deze reis was 24,4 km lang met 4 motoruren. We stegen weer in 4 sluizen. Hier in Verdun is alles gratis. Er is alleen geen WiFi.

Dinsdag, 17 juni 2014.

Verdun.

Eerst met vers brood uitgebreid ontbeten. Kaeso kwam met een goed idee. Waarom niet hier een normale, eenvoudige acculader kopen zodat we rustig onze reis kunnen voortzetten. Een zelfde dure Victron aanschaffen, op laten sturen naar een van de volgende havens; er zaten nog al wat risico's aan . . . dus: op naar de grote E.Lecrlerc-winkel die we gisteren zagen. Op de automaterialenafdeling een redelijke keus in acculaders. Met een 12 Amp lader onder de arm naar boord teruggefietst en direct onder de vloer aangesloten. Hij werkte perfect.

Volgens afspraak met z'n vieren naar de citadel gefietst. Toen we bij de kassa aankwamen bleek dat het vandaag "vol" was. We hadden gisteren moeten reserveren! Nou ja. Dat staat nergens aangegeven. Als ik dat geweten had, had ik dat gisteren mooi kunnen doen. Gezien het mooie weer maar een flink stuk rondom de citadel gewandeld en daarna een stukje door de stad gefietst. Op de boulevard naast de boot nuttigden we een heerlijke lunch.

's Middags de acculader definitief geplaatst en verbonden. Tevens de schroefasgland aangedraaid, de wierpot gereinigd en het douchefilter schoongemaakt. 's Avonds nog 300 liter water getankt zodat "alles" weer vol zit. Tijdens de lunch hadden het wachtwoord van het restaurantje gevraagd, zodat we de rest van de dag WiFi hadden. Jammer dat 's avonds bij sluitingstijd ook de WiFi afgesloten werd.

Woensdag, 18 juni 2014.

Verdun – Lacroix.

Na een vers stokbroodje gehaald te hebben maakten we tegen negenen los. Er was één Nederlands jacht vertrokken. Het was vrij rustig aan de kade en verder maakte niemand aanstalten om te vertrekken. Dat waren we de laatste dagen wel anders gewend. Zouden we de grote massa voor ons uit hebben? Het weer is mooi; bewolkt met veel zon; temperatuur al snel 25°. Het landschap is weer mooi, glooiend met aardige vergezichten. Soms is het Maaskanaal smal met bomen en struiken aan beide zijden waardoor het zicht nihil is. De dorpjes die we passeerden waren allemaal erg klein. Om 14:00 maakten we vast aan de steiger van Lacroix. Er was ruim plaats voor ons tweeën en later kwam nog een

Gemeentehuis, monument en kerk Lacroix.

Nederlander de laatste plaats innemen. Stukje rond gefietst; ook dit dorp is klein met een slager, een bakker, een epicierie (kruidenier) en een pharmacie. Uiteraard zijn er de altijd aanwezige school, postkantoor en gemeentehuis.

Om 18:00 op de Avalon Nederland-Australië gekeken (3-2). De sluiswachter kwam vragen hoe laat we weg wilden. Er zijn nog 2 handbediende sluizen te

gaan. Na sluis 11 worden ze weer automatisch.

Reisafstand 27,3 km. 5 Volvo-draaiuren. 7 handbediende sluizen. Hier in Lacroix een prachtig vrij lang ponton met op de wal stroom- en wateraansluitingen. En weer alles gratis. Geen WiFi.

Donderdag, 19 juni 2014.

Lacroix – Commercy.

Het beloofde weer en prima dag te worden. Weinig wind en veel zon met wat wolken. Ontbeten met natuurlijk vers stokbrood. Om 08:50 losgemaakt en samen met een Nederlands jachtje uit Brabant de sluis no. 12 in. Het ging net met z'n drieën. Die Brabander was zo'n 9 meter, de Avalon is ruim 12 m. en wij zijn, met bijbootje, 13,5 m. Dat is samen 34,5 meter. De sluis is 39,5 m, dus het past goed maar je moet ook voldoende tussenafstand houden. De volgende sluis, 11, is de laatste handbediende. Ook daar met z'n drieën. Daarna hebben wij het kalm aan gedaan om onze voorganger de gelegenheid te geven om verder alleen te schutten. Toen we Saint Mihiel passeerden zagen we hem liggen, kennelijk om boodschappen te doen. Wij namen de rest van de sluizen met z'n tweeën wat behoorlijk vlot ging. Ook werd het hier wat breder en dieper waardoor onze snelheid weer naar de 9 km/h kon. Om 14:00 kwamen we in Commercy. De ponton was vol en wij maakten vast aan de oude kade bij de Aldi. Om 18:30 kwam er nog een lege spits langs die ook naar het Zuiden ging. Als we daar morgen maar geen last van krijgen.

Vandaag 31,4 km gevaren. De Volvo draaide ongeveer 5 uur. We werden omhoog gebracht door 7 sluizen. Aan de ponton benedenstrooms de brug van Commercy is stroom en water maar hier aan de kade zijn geen voorzieningen. Kosten nihil. Geen WiFi.

Vrijdag, 20 juni 2014.

Commercy – Lay-Saint-Rémy.

Sinds lange tijd geen zon bij het ontwaken. We vertrokken samen met de Avalon om even voor half negen. Het is een 20 minuten varen naar de eerste sluis, die van Euville. Net toen wij losmaakten vertrokken ook 2 jachten die achter ons aan het ponton hadden gelegen. Toch maar een vest aangetrokken, want het windje was nog wat fris. Met lage snelheid voeren we naar Euville, waar precies om 09:00 de lichten van de sluis aangingen. De sluis stond al laag dus we hadden

een vlotte schutting. Aan de kade na de sluis, waar we in 2008 gelegen hadden lag niemand behoudens 2 oude Franse verwaarloosde jachten. De laatste 3 sluizen leverden technische problemen op. Een medewerker van de VNF moest telkens heen en weer rijden om met de hand e.e.a. bij te sturen. Gelukkig liggen

Ligplaats voor de tunnel van Foug

Zelfde plaatsje rond 1850

ze binnen 2 km van elkaar zodat het oponthoud klein was. Op de splitsing met het Marne-Rijnkanaal BB-uit. Na een half uurtje passeerden we Pagny-sur-Meuse. De ponton waar we vorig jaar 2 x hadden gelegen was helemaal leeg. Wij besloten door te varen naar de ingang van de tunnel van Foug. Daar wist ik een aardige aanlegplaats bij Lay-Saint-Rémy. Daar meerden we samen om 12:00 af. We fietsten wat in de omgeving en later nog even naar Pagny. Daar zagen we onze achterburen aan het ponton liggen. Er waren geen boten bijgekomen. Later kwam er bij ons nog een Franse huurboot liggen. Met een beetje geluk hebben we die morgen niet voor ons.

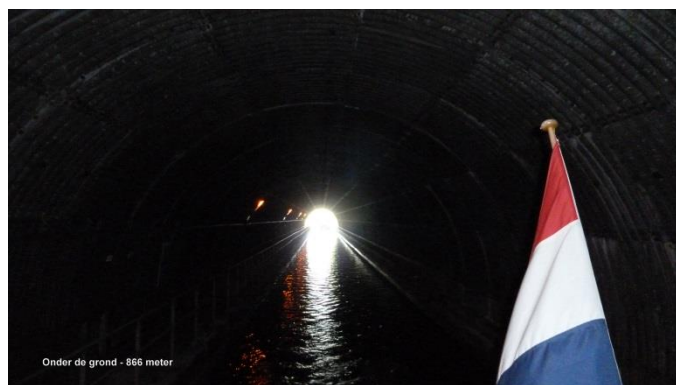
Het dorpje hier stelt niet veel voor. Er is een kleine epicerie. Gelukkig kwam de zon er steeds meer door waardoor het op het achterdek nog lekker werd.

Op deze dag legden we 18,8 km af in 4 motordraaiuren. We stegen in 5 sluizen naar voorlopig de maximale hoogte van 240 meter boven NAP. Morgen gaan we voor het eerst deze vakantie weer zakken in de 1e sluis na de tunnel van Foug. Aardige kade met voldoende kleine bolders. Geen voorzieningen. Wel heerlijk rustig, naast de koeien. Geen WiFi.

Zaterdag, 21 juni 2014.

Lay-Saint-Rémy – Toul.

Wakker worden met volop zon achter de gordijntjes. Da's altijd heerlijk. 't Was wel fris en de boot was drijfnat, maar dat was weer goed voor het dek zwabberen. Om 08:45 maakten we los; op dat moment kwamen de 2 jachten die

Tunnel van Foug

in Pagny lagen juist de bocht om, zo'n 500 meter achter ons. Wij schoven dus langzaam als eerste het tunneltoeleidingskanaal in. De tunnellichten waren nog uit dus vlak ervoor wachten. 3 minuten over negen sprongen ze op groen en met een vaartje van ong. 5 km/h passeerden we de tunnel. Slechts 866 meter, maar het werd toch behoorlijk fris. Sluis 14 stond voor ons open en we leverden hier onze "telecommande" in. We gaan

weer zakken en in deze eerste sluis wel ruim 6 meter. De volgende 11 sluizen ieder ongeveer 3 meter. Sluis 16 gaf problemen. De lichten bleven op groen/rood staan en de knipperlamp op de deuren bleven knipperen. Toch maar naar binnen gevaren en via de spreekinstallatie op de sluis de centrale gewaarschuwd. Ze sturen een mannetje. Deze kwam vlot en resette de zaak. Om 12:10 maakten we vast aan een veel te korte vingersteiger in de jachthaven van Toul. Maar we lagen goed en de Avalon kwam naast ons liggen. Het was heet, zonder wolken en na een tijdje in de schaduw op het achterdek gezeten te hebben fietsten we eerst naar de Lidl en later nog naar de Intermachée. We kwamen de bemanning van de Avalon tegen die mosselen hadden gekocht. Wij deden dat ook en later hadden we een heerlijke en gezellige mosselmaaltijd op de Avalon. Duitsland speelde 2-2 gelijk tegen Ghana.

Vandaag slechts 10,1 km afgelegd in 3 draaiuren maar wel 12 sluizen. De capitainerie was gesloten.

Zondag, 22 juni 2014.

Toul.

Vandaag een rustdag in Toul. Het weer was perfect. Geen wolken en de temperatuur liep al vroeg op. Hier aan de overkant van de haven is de bakker ook op zondag open. Wij luierden wat in de zon op het achterdek en na de lunch liepen we met de bemanning van de Avalon naar het centrum van de oude

Kathedraal Toul

vestingstad Toul. Uiteraard is er op zondag weinig te beleven maar via een zijingang kwamen we in de grote kerk terecht. Daar was een organist en een marimba-speelster aan het oefenen voor een concert dat vanmiddag om vier uur gaat beginnen. Wij mochten even luisteren. De marimba-speelster was een Poolse afkomstig uit Stuttgart. Het klonk geweldig in die grote kerk.

Vervolgens bezochten we de grote

kathedraal met z'n markante vierkante dubbele torens.

Morgen gaat de Avalon op de Moezel BB-uit en wij gaan dan SB-uit.

Maandag, 23 juni 2014.

Toul – Richardménil.

De dag begon alweer met prima zonnig weer. We namen afscheid van de bemanning van de Avalon, met wie we vanaf Maastricht samen hebben gevaren. We hadden 20 gezellige dagen. Na de bakker omstreeks 08:45 losgemaakt. We hadden gezien dat er inmiddels 2 voor de sluis zijn gaan liggen dus wij maar voor de 2^e schutting. Bleken er toch 3 te liggen. Het schutten verliep vlot dus we waren er ook redelijk snel door. Na nog 2 sluisjes kwamen we op de Moezel. De Avalon ging BB-uit richting Nancy en wij gingen SB-uit de Moezel op richting kanaal van de Vogezen. We waren voorlopig weer alleen. De eerste Moezelsluis doemde direct al op. De boot uit Antwerpen die voor ons was vertrokken lag inmiddels hoog en na melden werd de sluis voor ons klaar gemaakt. We gaan

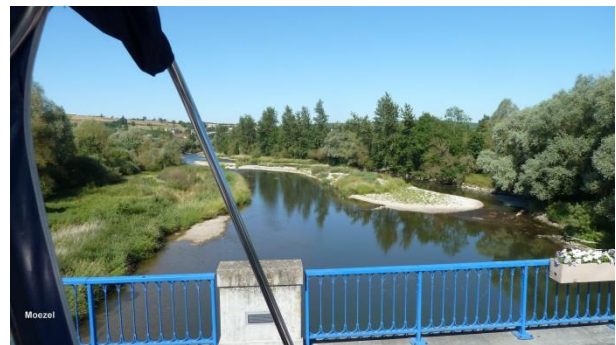
voorlopig weer stijgen; deze 3.89 meter. De volgende 2 grote sluizen brachten ons ieder 7.20 m omhoog. Het schutten gaat heel langzaam. Het vullen van de kolk duurt wel 20-25 minuten. Om 14:10 moesten we vastmaken voor de eerste sluis van het kanaal van de Vogezen, nummer 47. Deze stond dubbel rood en de ontvanger op de kant reageerde niet op ons zendertje dat we inmiddels gekregen hadden. Naar de sluis gelopen door dicht struikgewas en daar de centraalpost gewaarschuwd. Binnen 10 minuten was er een VNF-man. Daarna probleemloos verder. De Duitsers met wie we inmiddels al een aantal schuttingen samen deden sloegen links af het Embranchement van Nancy in. Aan de kade van Richardménil lagen al verschillende schepen maar er was nog plek voor ons. Aan het einde van de middag begon het licht te regenen. Dat was lang geleden. Na de wedstrijd Nederland-Chili (2-0) werd het weer droog.

Deze reis was 21,4 km met 6 draaiuren. Het schutten in de grote Moezelsluizen nam veel tijd in beslag. In totaal 9 sluizen. Hier een lange goede walkant (damwand) met bolders. Kosten € 4,- voor boten > 8 meter. Daaronder € 2,-. Stroom € 2,-. De accu's zaten hartstikke vol dus we namen geen stroom. Er waren overigens ook geen stopcontacten meer vrij. Geen WiFi.

Dinsdag, 24 juni 2014.

Richardménil – Charmes.

Ondanks de stevige, lange regenbui van gisteren was het vanochtend weer stralend weer. Geen wolkje te bespeuren. Tussen 08:00 en 08:30 maakten al verschillende boten los; ze gingen allemaal naar het Noorden. Om 08:40 vertrok de Antwerpse "Baloe" richting Zuiden en wij gingen er direct maar achteraan. De Engelsen met hun oude Friese tjalk bleven nog liggen. Vlak voor de sluis stelde ik de Baloe via de marifoon voor om ieder voor zich te schutten i.p.v. met z'n tweeën. Hij vond het prima. Ik liet hem dus gaan en nam de 2^e schutting. Net toen we binnen voeren kwam de tjalk ons achterop. Hij bleef geruime afstand houden en we sloten snel de deuren. Alleen schutten gaat veel sneller en we

maakten ook niet meer vast. Coby hoefde alleen de blauwe stang op te drukken. Dit werkte perfect en alle 15 sluizen deden we op die manier. Er was er geen één met storing. Tijdens de lunch brak er bij mij een stuk van een kies af. Balen. Het is gevoelig maar voorlopig te doen. Om 15:00 waren we al in Charmes waar we een kwartiertje later vast maakten aan de kade vlak onder de brug. Daardoor hadden we later geen schotelontvangst. De Belg kwam ons bedanken dat wij hem alleen hadden laten schutten. Er is hier een grote camperparkeerplaats bij en het hele terrein is met slagbomen afgesloten. Wij moesten ook bij de

slagbomen het havengeld voldoen bij een soort parkeermeter. Deze accepteerde ook bankkaarten. Ideaal!

Het was te heet om in de zon te zitten dus zetten we de stoelen op de wal in de schaduw van een grote boom. Later haalden we een kebab met frietjes.

Vandaag een aardig stuk van 31 km met maar liefst 15 sluizen. De motor maakte ongeveer 6 draaiuren. Ligplaats hier is € 7,- voor alle boten. Stroom-water gratis. Geen WiFi.

Woensdag, 25 juni 2014.

Charmes – Thaon.

De "Baloe" uit Antwerpen vertrok al vroeg en net zoals gisteren zijn we hem maar gevolgd. De sluis ging al 5 minuten voor negen uur in bedrijf. Wij namen (alleen) de tweede schutting. Het weer was weer prima. Iets koeler maar veel zon. Alle 11 sluizen werkten perfect. 3 keer kwamen we tegenliggers tegen. Het schoot ook lekker op. Bij sluis 21 is het bruggetje veel lager dan we gewend waren. Ik had maar 5 cm speling bij de kap. Ja, je moet altijd alert zijn op de brughogtes. Sluis 20 was de laatste en om 12:45 maakten we vast aan de kade van Thaon. Die kade stelt niet veel voor maar er zijn een paar bolders en je ligt er uiteindelijk prima. Geen stroom en water. Er is een vrij grote camperplaats

Zus en zwager met hun camper

bij.

Coby's zus Trudy en zwager Joop waren onderweg van Langres en kwamen omstreeks 13:45 aanrijden. Er was nog plaats voor hun camper en we hadden een gezellig uurtje op ons achterdek. We zijn de stad nog even ingewandeld en een bakker gevonden die morgen open is. Later hebben Coby en ik nog met de fiets wat boodschappen bij de Lidl gedaan. 's Avonds in de

camper gegeten en de rest van de avond daar gezellig doorgebracht.

Route vandaag 17,5 km met 11 sluizen in 5 draaiuren. Hier een eenvoudige betonnen kade met ringen en een paar boldertjes. Naast een grote petanque-baan van de plaatselijke petanque-vereniging. Gratis. Geen voorzieningen. Geen WiFi.

Donderdag, 26 juni 2014.

Thaon – Trusey.

Vanmorgen alweer afscheid genomen van de familie. Jammer. Weer eens wat anders om uitgezwaaid te worden door zus en zwager. Om 09:00 de eerste sluis van vandaag, nummer 19. Deze stond al laag, dus we konden er direct in. Om 10:20 hadden we de laatste sluis (15) voor de aftakking naar Epinal gehad en begonnen we met de sluizentrap. Het zijn 15 sluizen van allemaal ongeveer 3 meter verval over een lengte van 3 km. Ze liggen tussen de 100 en 300 meter van elkaar. Maar het ging razendsnel. Ik heb er een paar geklokt. Tussen de 6 en 7 minuten per sluis. Ik had gegokt op een ligplaats bij het stuwmeer van Bouzy

Begin sluisentrapp

maar er bleek niets fatsoenlijks te zijn. We varen nu op het hoogste pand van het Vogezekanaal en dat is maar liefst 360 meter boven NAP. Er staat hier overigens meer dan voldoende water; het stroomt zelfs over via de overlaten. In Nancy had men gezegd dat er water te kort zou zijn. We zijn maar door gegaan en namen ook nog de 1^e dalende sluis, nummer 1. Vlak er achter is een goede lange betonnen kade met bolders

en met een enorm grasveld. Helaas geen voorzieningen behoudens een vuilcontainer. Daar maakten we om 14:10 vast achter de Baloe, die er al vanaf gisteren lag. Het plaatsje Trusey is niets bijzonders. Een klein kerkje dat op een vreemde plaats staat, tussen een boerderij en een woonhuis, aan de rand van het dorp. We fietsen wat rond en reden o.a. een stuk langs het kanaal dat we morgen gaan varen. Prachtige omgeving hier. Er is geen bakker maar er schijnt na tien morgen hier vlak bij een bakkersauto te komen. Wij vonden nog een Match supermarkt aan de andere kant van het kanaal en namen o.a. een brood voor morgen mee.

Het was vandaag weer een hete dag en hebben tot lang in de zon aan dek gezeten.

Een reisdag van 19,2 km. Niet zo veel maar wel 20 sluizen. En dat alles in 5 draaiuren. Hier bij Trusey een lange betonnen kade met bolders. Erachter een grasveld. Geen voorzieningen. Geen WiFi.

Vrijdag, 27 juni 2014.

Trusey – Uzemain.

Schitterende omgeving

Kersen plukken

Ik kan het ook niet helpen, maar het was weer prachtig weer met wat heel lichte sluierbewolking en geen wind. Om 09:00 maakten we los, uitgezwaaid door de Belgische bemanning van de Baloe. Direct onze eerste sluis van vandaag in, sluis nummer 2. We willen vandaag tot net voorbij sluis 18 komen. Bijna alle sluizen stonden verkeerd, dat wil zeggen dat ze eerst voor ons gevuld moesten worden voordat we binnen konden varen. Dat vullen duurt tussen de 3 en 5 minuten. Daar hadden we gisteren geen last van. Per sluis waren we vandaag ongeveer 10 á 13 minuten kwijt, na het moment van het activeren d.m.v. de zender.

Bij sluis 10 en 11 stonden kersenbomen. Coby heeft getracht er een paar te plukken. De lage waren er bijna allemaal af en de donkerrode hingen zo hoog dat je er niet bij kon. Om een uur of 12

begon het te betrekken maar het bleef warm en tegen de tijd dat we aanlegden was de zon er weer. Om 13:15 maakten we vast aan een kade met graswal net onder de sluis nr. 18 bij Uzemain. Even later kwam er een huurboot met 2 Engelse echtparen en daarna een jacht met een Nieuw Zeelands stel. De huurboot vertrok later weer en als laatste kwam het Duitse zeilbootje dat we al een dag of 4 hebben gezien. We hebben heerlijk op de kant zitten zonnen, luieren en lezen. Daar ook gegeten en net toen we afgeruimd hadden begon het ineens te regenen. Een buitje van een half uur terwijl het behoorlijk warm bleef. Er is hier in Uzemain werkelijk niets dan een T-splitsing en een paar huizen. Geen winkels of horeca o.i.d. Goed dat we wat brood in de diepvries hebben.

Vandaag slechts 11,2 km gevaren in 4 draaiuren. We zakten in 17 sluizen, die allemaal perfect werkten. Hier in Uzemain een goede kade met ringen en bolders. Prachtig in de natuur. Geen voorzieningen. Geen WiFi.

Zaterdag, 28 juni 2014.

Uzemain – Fontenoy.

Vanmorgen windstil en regen. We dachten eerst dat het een paar buien zouden worden maar niets was minder waar. De regen bleef gestaag maar niet al te hard vallen. De temperatuur was oké. We vertrokken als enige toch maar om 09:00. In de 2e sluis zag Coby iets in het water zwemmen. Ze dacht aan een hond maar het bleek een das te zijn die wanhopig probeerde tegen de kanten te klimmen, maar dat ging nooit lukken. We zetten het schutproces niet in werking en ik ging proberen die das te redden. Met onze fenderplank die ik als loopplank wilde

gebruiken langs de sluismuren gelopen. Steeds zwom die stomme das naar de andere kant. Hij was natuurlijk doodsbang en inmiddels aardig uitgeput. Je hoorde hem kreunen en steunen. Uiteindelijk probeerde hij op de plank te klimmen wat na een paar pogingen lukte. Hij durfde niet langs mij heen te komen maar toen ik die plank scheef wegdraaide stapte hij op de sluismuur. Hij schudde zich uit en waggelde naar de bosrand. Het was een vrij grote, waarschijnlijk een volwassen das. Daarna maar de blauwe stang bediend en konden we verder. Sluis 30 was voor ons aan het vollopen toen hij op dubbel rood sprong. Coby aan wal gezet waarna ze via de intercom kon waarschuwen. Na 3 minuten al kwam een VNF man die de sluis resette. Bij de laatste sluis, 34, werd het droog en omstreeks 14:00 lagen we aan de kade in Fontenoy. De laatste 2 dagen voeren we door een erg mooie omgeving. Veel bossen, bergen en van die grote sparren en dennen. Hier in Fontenoy is het ook mooi. Er is van alles te zien. O.a. een zeer oude kerk en een overdekte marktplaats. Het dorp hier was al een handelsplaats in de 11^e eeuw. Er is een bakker, die morgen (zondag) open is en een kleine supermarkt. We ontdekten een restaurant waar we 's avonds allebei "Canard de Miel" gegeten hebben. Later kwamen er nog een paar onweersbuien met veel regen over.

Deze dag legden we 16,9 km af in 5 draaiuren. We daalden rustig af in 16 sluizen. Fontenoy heeft een vrij lange kade. Het eerste deel wordt gebruikt door het verhuurbedrijf "Le Boat". Daar is ook de capitainerie. We betaalden € 10,- voor de boot en € 2,- voor stroom. Geen WiFi.

Zondag, 29 juni 2014.

Fontenoy – Corre.

Rond 5-6 uur heeft het verschrikkelijk geregend. Om 08:00 was het droog, dus snel naar de bakker. Ik dacht dat niemand in onze richting, vroeg zou vertrekken, maar we werden toch verrast door een huurboot die ineens uit de geparkeerde schepen vertrok. Je kon zien dat ze geen ervaring hadden. Die wilde ik niet voor ons hebben maar helaas geen kans om er voor te komen. Achteraf hebben we toch geen last van hem gehad. Alle sluizen werkten weer perfect. Om

14:05 passeerden we de laatste sluis (46) van het "Canal de Vosges". Het is een mooi kanaal om te bevaren. Geweldig mooie omgeving en bijna altijd midden in de natuur. Technisch is het ook prima in orde. Alle sluizen zijn vernieuwd en werken perfect. De omgeving van de sluizen is altijd goed onderhouden en ziet er netjes uit. De enkele storing werd bijzonder snel verholpen. Wel zijn er kilometers damwand op de waterlijn doorgeroest. Daar hebben ze in de toekomst nog een hele kluif aan.

Om 14:20 zochten we een box in de jachthaven van Corre. Eindelijk weer WiFi. Smalle boxen tussen palen. Sommige hebben een zijsteiger. Wij gelukkig ook. Voetballen gaat zo beginnen: Nederland-Mexico. Pffffttt 2-1.

Morgen gaan we de Saône op. Stroomafwaarts en minder sluizen dus dat gaat opschieten.

Reisafstand deze dag: 22,4 km in 6 draaiuren. 12 sluizen. Liggeld hier in de jachthaven € 12,- inclusief water en stroom. Goede WiFi € 2,- per dag. Er is een grote wasmachine en droger, resp. € 4,- en € 3,-.

Maandag, 30 juni 2014.

Corre – Port sur Saône.

Tussen 6 en 7 uur de laatste bui op dek gehoord. Bij afvaart om 09:00 nog wel veel dreigende wolken, maar er viel geen drup meer uit. Nu weer op een echte rivier de Saône. Deze is wel gekanaliseerd en de stroom was bijna nihil. Ik schat

Sluis 2

zo'n halve km/h. Het is ook een prachtige rivier met veel bochten en vergezichten. We zijn de Vogezes uit en dat is wel te zien. Alleen ver naar het Oosten zien we nog wat hogere heuvels. Veel grasland, koeien en soms kilometers lang geen huis te zien. Om 09:50 sluis 1 van Ormoy. We hebben onze "telecommand" in Corre moeten inleveren want hier worden de sluizen geactiveerd door aan een dikke slang te

draaien die boven het water hangt. Drie kwartier later sluis 2. Hier had de bewoner van het sluiswachtershuisje de hele sluisomgeving vol gezet met kabouters. Er zijn op veel plaatsen voldoende kleine aanlegmogelijkheden, zonder voorzieningen. Hier kun je prachtig in het wild liggen. Om 13:45 maakten we vast aan een buitensteiger van de jachthaven van Port sur Saône. Een groot deel is voor vaste liggers; ook een groot deel is voor het verhuurbedrijf Nicols. Passanten moeten maar zien. De meeste boxen hebben geen zijsteigers, dus je moet eigenlijk met de achterkant tegen de steiger. Maar ja met een bijbootje achteraan is dat eigenlijk onmogelijk. Van de boeg afstappen is ook niet te doen, dus we waren blij met het enige vrije plekje aan een buitensteiger.

Het was inmiddels behoorlijk warm geworden. Later samen op de fiets op verkenning. Er loopt een hele drukke weg dwars door Port sur Saône met veel vrachtverkeer. Behoorlijk link om te fietsen. Nergens een gezellig pleintje met een terrasje of zo. Aan boord maar een koud drankje genomen. Later zagen we Duitsland winnen van Algerije.

Vandaag met wat meer toeren 38 km afgelegd in 5 draaiuren. Slechts 4 sluizen. Ligplaats hier in de JH € 12,- incl. water en stroom. Goede WiFi, maar aan buitensteiger wat zwak.

Dinsdag, 1 juli 2014.

Port sur Saône – Rupt sur Saône.

Vandaag een soort rustdag. Onder stralende hemel zijn we pas om 10:20

Tunnel Saint Albin

Saônevallei

afgevaren. Er waren al verschillende huurboten vertrokken en ook de Belg en de Nederlander die hier na ons aankwamen zijn al in zuidelijke richting vertrokken. We zien hier erg veel huurboten varen, maar we hebben er nog geen last van gehad. Om 11:40 gingen we de tunnel van Saint Albin in. Mooie hoge en brede tunnel met prima verlichting; lengte ong. 680 meter. Om 12:20 maakten we al vast aan een mooie rechte damwand met graswal, vlak voor de keersluis van Chantes. Hier hebben we genoten van het landschap. Midden in de natuur en helemaal alleen. Er kwamen hoogstens 5 bootjes langs. Met de fiets terug naar Rupt sur Saône. Er loopt overal langs de rivier een prachtig bitumen weggetje. Onderweg hadden we de hooggelegen kerk en een kasteel met donjon gezien. In het dorp

troffen we geen enkele winkel aan. Wel natuurlijk een Mairie en een postkantoor. Er waren wel 3 lavatoires, openbare wasplaatsen, uit voorgaande eeuwen. Na een flinke klim naar de kerk was het uitzicht over de Saônevallei grandioos. De donjon was alleen maar in het weekend geopend maar het uitzicht aan de voet ervan was eveneens overweldigend. Coby heeft nog een was gedaan en ik heb wat onderhoud gepleegd. Verder veel in de zon gezeten. Morgen weer een klein stukje naar Ray sur Saône.

Slechts 14,3 km in 2 draaiuren. 4 sluizen. Mooie rustige plek in het wild vlak voor de stuw en keersluis van Chantes. Geen voorzieningen. Eigen pennen gebruikt.

Woensdag, 2 juli 2014.

Chantes – Ray sur Saône.

Vanmorgen geheel bewolkt maar om 08:30 was het al 18°. Zover je kijken kon geen mens te zien. Spiegelglad water en in de verte gele hooi- en graanheuvels. Om 09:20 maakten we los. Vandaag maar 3 sluisjes. 2 ervan waren bemand.

Waarom is mij niet duidelijk geworden. Misschien is het om de vele huurboten die hier varen wat te helpen. Even na elfen voeren we de Saônearm in van Ray sur Saône. Goed op de tonnen letten want erbuiten is het heel erg

ondiep. Zelfs in de vaargeul raakten we een paar keer de bodem. Je ziet in de

Centrum Ray

verte Ray al liggen. De kerk ligt hoog maar het grote kasteel torent daar nog ver boven uit. Ze hebben hier vreemde aanlegplaatsen. Een stuk of 4 korte houten vaste steigertjes, ieder met 2 ringen op de hoeken. Ging prima. Ik heb wel een lijntje op de wal bijgezet met een grondpen. Om 11:20 lagen we al vast. De bewolking was zo goed als verdwenen en we hebben eerst van de zon genoten. Na de

lunch op verkenning. Het dorp Ray ziet er best mooi uit. Tenminste niet zo'n vervallen armoedige zooi, zoals we de laatste tijd veel gezien hebben. Alles is schoon, netjes en de huizen zien er fraaier uit. We fietsten naar de woning van de makers van PC-Navigo, Hans en Peter. Er stond een bord bij het begin van het weggetje: "Noordersoft". Ze wonen er ook als god in Frankrijk. De beloofde bakker vonden we niet meer. Alleen een slagerij en het restaurantje "Chez Yvette". Een forse klim naar het kerkje en we passeerden ook nog een oude lavatoire. De kerk was open, gebouwd in de 13 eeuw. De klim naar het kasteel moesten we te voet doen. De pap was op. De zon brandde ook heftig. Het kasteel is particulier eigendom en niet voor publiek toegankelijk. De grote, mooie kasteeltuin wel. Het uitzicht over het Saônedal was prachtig. We deden ons nog even te goed aan kersen die in overvloed aan een boom hingen. Verder van de zon genoten aan boord.

Vandaag weer een kort tripje: 13,4 km in 2 draaiuren. Slechts 3 sluizen. Hier in Ray 4 korte houten steigers. Geen water, stroom, WiFi. Wel vuilcontainers. Het is ook gratis. Omgeving is prachtig.

Donderdag, 3 juli 2014.

Ray sur Saône – Gray sur Saône.

Bij opstaan één en al zon. Dat belooft een hete dag te worden. We maakten om 08:30 los en heel rustig kliefden we langzaam door het rimpelloze water. Het was windstil. Er lagen 3 andere boten en bij 2 was er nog geen leven te bespeuren. Oppassen bij de palen en boeien. Gisteren zat een huurboot even aan de verkeerde kant van een paal en hij zat meteen muurvast. Ze hebben een drie kwartier gewerkt voordat ze weer los waren. 3 man te water om te duwen etc. We raakten weer zachtjes enkele malen de bodem maar alles ging goed. Om 09:35 gingen we door de tunnel van Savoyeux. Zelfde verhaal als eergisteren. Breed en hoog, geen centje pijn. Het was dit keer zelfs lekker in de tunnel vergeleken met erbuiten. Het is werkelijk heet geworden. Midden in de stad Gray is een sluis en die namen we nog. Daarna is er aan de linkeroever een lange kade met een groot deel voorzien van stroom/water-palen. Hier maakten we om 13:10 vast. Voor ons lag de boot uit Hellevoetsluis waar we in Port sur Saône kennis mee hadden gemaakt. Later kwam de Belg uit Antwerpen met de Baloe ook aan de kade liggen. Eerst maar eens een flinke tijd in de schaduw op het achterdek gezeten. Daarna de grote Inter Marchée bezocht die hier pal achter de

huizen ligt. Daar was het heerlijk koel. We kochten o.a. een kilo Gamba's die we 's avonds verorberden met stokbrood en witte wijn. Morgen eens snuffelen bij de Lidl. Witte wijn, bier en Confit de Canard. We hebben nog lang aan dek gezeten. Het bleef lekker warm.

Vandaag 35,3 km gereisd in 5 draaiuren. Slechts 4 sluizen. Hier aan de kade van Gray gratis liggen met water en stroom. Ook vuilnisbakken. Geen WiFi.

Vrijdag, 4 juli 2014.

Gray sur Saône.

Gray sur Saône

Vanochtend sinds lange tijd weer bewolkt. De temperatuur was echter al heel hoog. In de loop van de dag werd het 29°. Ook de zon kwam er later wat vaker door. We fietsten een eind en eindigden eerst bij de Lidl. De witte wijn die we graag wilden kopen hadden ze niet. Wel de biervoorraad maar weer aangevuld en een paar blikken Confit de Canard. Na de

lunch weer een eind gefietst. Het stadje Gray heeft een klein voetgangersgebied. Het winkelaanbod was echter niet bijzonder. We zagen een Orange shop en we kochten hier maar weer een prepaid-tegoed voor Coby's iPad. De huidige loopt nog tot 17 juli. Het betreft 2 Gb voor 1 maand, maar die krijgt ze nooit op. Maar onbeperkt internetten voor maar € 20,- is niet duur.

Af en toe kwamen er hele lichte buitjes over sommigen met een klap onweer. Er zat heel veel zand of stof in de lucht want het dek zag er niet uit. Ook de auto's hier zaten onder het vuil. Morgen het dek maar eens grondig onder handen nemen. We zagen Duitsland winnen van Frankrijk. Voor de wedstrijd maakten de Fransen hier behoorlijke herrie maar nu hoor je ze niet meer. Straks Brazilië-Colombia.

Zaterdag, 5 juli 2014.

Gray sur Saône.

Wakker geworden met regen. We hadden besloten hier nog maar een dagje te blijven liggen. Tussen de buien door even naar de bakker. Daarna bleef het continu regenen. Gelukkig zat er geen zand of vuil meer in want langzamerhand spoelde het ergste vuil van het dek. Maar er bleef nog genoeg over om een grote schoonmaakbeurt te gaan doen. Om een uur of 13:30 werd het droog. Het was inmiddels al 29°. Voor het water tanken eerst maar uitgebreid de boot gewassen. Ik ben nog even in een grote Brico (bouwmarkt) wezen neuzen om te kijken wat ze aan plamuurmiddelen hadden. Nou daar kom je dus niet uit. Allerhande soorten maar de Franse tekst op de blikken kon mij niet voldoende verder helpen, dus maar niks gekocht. Eind van de middag nog heerlijk aan dek kunnen zitten. Nu de rust van Argentinië-België (1-0). Straks Nederland.

Zondag, 6 juli 2014.

Gray sur Saône - Pontailier sur Saône.

Zondagochtend, mooi weer. Licht bewolkt met veel zon. Shirt hoefde niet aan. Wat was het gisteren spannend. Met strafschoppen gewonnen. 08:35 losgemaakt en voorzichtig achterwaarts van de kade want het is hier erg ondiep. De waterstand varieerde hier per dag met 40 cm. Toen we om 10:00 door sluis 17 gingen werd het zwaar bewolkt. De Saône stroomde rustig met naar schatting

Bemanning van Le Marron of kastanjenbomen (Pontailier)

nog geen km/h. We zitten inmiddels in de Bourgogne. Er zijn hier in de omgeving veel bootverhuurbedrijven en we kwamen dan ook zeker 10 á 15 huurboten tegen. Vlak voor aankomst passeerden we het einde van het Kanaal Tussen Champagne en Bourgondië. Dit kanaal moesten we in 2011 nemen omdat het Vogezenkanaal toen gestremd was. Net voorbij de

verkeersbrug van Pontailier is rechts een kade, waar we omstreeks 11:35 vastmaakten. Het was inmiddels weer aardig zonnig. Later het stadje ingewandeld. We zagen 2 restaurants, 2 bakkers enkele terrasjes en wat andere winkels. Het geheel zag er netter uit dan menig ander stadje dat we gezien

hebben. Een van de restaurants was genaamd "Restaurant des Marronniers". We dachten dat daarmee de bemanning van Le Marron bedoeld werd maar het betekende gewoon kastanjabomen. Omdat het behoorlijk warm was en er een lekker windje stond heeft Coby snel eea gewassen en buiten gehangen. Het hing nog geen 20 minuten toen de lucht snel betrok en er een flinke (onweers)bui viel. Alles naar binnen. Het bleef regenen tot ver na het eten. Eén van die buien ging met een zeer heftige wind gepaard met als gevolg: de hele boot aan de buitenkant een puinhoop. Stof, zand, blad, takjes en dergelijke troep. Alles van de kade en de daar staande bomen werd over ons heen geblazen. Na de buien alles maar weer schoon geputst. We gaan een paar dagen wat minder weer tegemoet.

De dagafstand was 29,3 km in 3 draaiuren. Slechts 2 sluizen. Hier een goede kade zonder voorzieningen. Uiteraard gratis en ook geen WiFi. Het laatste stuk van de kade is erg ondiep.

Maandag, 7 juli 2014.

Pontailier sur Saône – St.Jean de Losne.

Het was aardig en droog weer. Snel even naar de bakker gelopen. Er waren al enkele boten vertrokken. De huurboot die ongemerkt achter ons was komen te liggen op het ondiepe stuk van de kade, deed pogingen om weg te varen maar hij lag muurvast. Kennelijk was het waterpeil een stuk lager dan gisteren. Ik heb het Engelse stel geholpen met afduwen wat uiteindelijk lukte. Om 08:35 maakten we los. Gisteren was een Nederlandse passagiers-spits aan de kant komen liggen. De Rabelo uit Vlaardingen. Deze was ook met veel motorvermogen aan het draaien. Vermoedelijk lag die ook vast. Lange stukken van de Saône zijn hier aan beide zijden begroeid met hoge bomen en struiken, zodat je bijna niets ziet van de omgeving. We passeerden Auxonne en twijfelden nog of we hier zouden stoppen. Er was ruimte aan de pontons maar we besloten toch maar door te varen naar St.Jean. Het begon licht te regenen maar de temperatuur was nog steeds aangenaam. Om 12:00 passeerden we het sluisje

Kade St.Jean de Losne

van de ingang naar het Rhône-Rijnkanaal waar we later door heen gaan. Eerst even naar de bunkersteiger in St.Jean maar daar bleken al 2 schepen te liggen wachten. Aangezien er nog maar 2 plekjes langs de kade vrij waren, maar snel gedraaid en om 12:30 afgemeerd achter de White Whale uit Scheveningen. Een rondje gewandeld en even een kijkje genomen bij het sluisje van het einde van het Kanaal van

Bourgondië. De supermarkt bleek te zijn verhuisd naar een naburig groter pand. We zagen ook een paar terrasjes die er een paar jaar geleden volgens ons nog niet waren. We zijn nu bijna op het meest zuidelijke punt van onze reis. Straks op de Doubs (Rhône-Rijnkanaal) gaan we in het begin nog iets naar het Zuiden en komen dan onder St.Jean de Losne uit.

Deze reis was 34,3 km in 4 draaiuren. 2 sluizen. Hier aan de kade liggen is gratis. Je moet wel lange trossen hebben want de ringen liggen ver uit elkaar en staan ver op de trapvormige kade. Maar het gaat prima. Voor water en stroom heb je jetons nodig, die je uit een automaat kan halen met je pinpas. 1 jeton = 4 uur stroom of 500 liter water en kost € 3,20. Ja da's behoorlijk maar er is geen liggeld dus Geen WiFi.

Dinsdag, 8 juli 2014.

St.Jean de Losne.

Vandaag een rustdag gehouden hier in St.Jean. Nou ja rust Er waren al een aantal schepen vertrokken en er kwamen lege plekken aan de kade. Nu maar profiteren van het tijdstip en snel losgemaakt en naar de 200 meter verder gelegen bunkersteiger. Er ging 252 liter dieselolie bij, dat was gelukkig zo'n 50 liter minder dan dat ik geschat had. Ook onze reserve jerrycan gevuld.

Onze plek aan de kade was nog vrij en een half uur later lagen we weer vast. Uit de jeton-automaat kwamen geen jetons (munten) meer. Zonder jetons geen

Droogdok

stroom en die wilden we toch graag hebben. Op de fiets naar het gemeentehuis en de receptioniste ging iemand bellen. Later hoorde ik dat de bediende van het tankstation op de bunkersteiger ook de jeton-automaat verzorgde. Snel daar heen gefietst. Hij was al gebeld en liep direct met me mee. Na enige tijd prutsen deed hij het weer. Coby heeft alle wasgoed gewassen in de wasserette hier

aan de kade. Het was raar weer. Dan weer zonnig en warm, dan weer een buitje regen en soms een pittige bui. Als we wat wilden doen moest het tussen de buien door. We hebben nog een stukje gefietst en hielden het droog. Er zijn hier in St.Jean diverse scheepswerven en reparatiebedrijven. Ook is er een droogdok waar 2 spitsen in passen. Alles is gesitueerd aan het kanaal van Bourgondië, vóór de laatste sluis. Er lagen ook diverse Nederlandse schepen ter reparatie. We ontdekten een scheepvaartmuseum in de hoofdstraat. Gaan we morgen heen. Maar eerst straks de wedstrijd Duitsland – Brazilië.

Woensdag, 9 juli 2014.

St. Jean de Losne.

Tsjonge wat een afgang voor die Brazilianen; 1-7!!

Vandaag zo'n zelfde dag als gisteren. Veel bewolking, af en toe zon en een bui. Gelukkig minder regen. Na de koffie naar het museum van de binnenvaart in Bourgondië gewandeld. Een heel oud pand uit 1550, dat was op zich al een museum. Er waren heel veel foto's vooral van de oude houten spitsen, die door moeder en kinderen werden voortgetrokken. Later kwamen de paarden en ezels en daarna de eerste mechanische trekkers. Aardig waren ook de eerste gemotoriseerde spitsen. Interessant was ook een behoorlijke hoeveelheid scheepstimmermangereedschap. Da's trouwens een lang woord. Ook een afdeling over de plaatselijke visserij. Kortom, het was wel aardig.

Er kwam een Zwitser voor ons liggen met een prachtige zelfgebouwde boot. Hij was hier erg goed bekend en kende de Doubs heel goed. Hij raadde ons af om naar Basel door te varen. Dat stuk Rijn is niet mooi, zelfs saai met betonnen zijkanten. Het stroomt vrij snel en de jachthaven in Basel is duur en niet fijn liggen en slechte verbindingen met het centrum. Hij adviseerde om vanaf Niffer (waar we de Rijn op komen) een klein stukje het kanaal van Huningen op te varen tot je niet verder kan. Daar is de jachthaven van Kembs. Van daaruit kan je prima met de bus naar Basel. Ook vertelde hij bijzonderheden over bepaalde ligplaatsen langs de Doubs. Kijk, dat zijn waardevolle tips. En nu maar wachten op Nederland-Argentinië. 7-1 hoeft niet maar 1-0 zou wel mooi zijn.

Donderdag, 10 juli 2014.

St. Jean de Losne – Dole.

Jammer Nederland eruit; 2 strafschoppen gemist. Sinds ongeveer vijf uur gisteravond, heeft het constant geregend tot vanmorgen 08:00. Het was fris, zo'n 16° maar droog toen we om 08:35 vertrokken. We gingen een stukje terug, dus stroomopwaarts, tot we weer bij het sluisje van de ingang van het Rhône-Rijnkanaal kwamen. Het licht stond op groen en we konden zo invaren. Een heel nieuw vaarwater op. Spannend. De sluismeester scande de barcode van ons vignet en koppelde dat aan de barcode van de zender die we meekregen. Het ging allemaal heel professioneel en modern. Alle gegevens in de computer. De zender werkt wat anders dan we gewend waren maar het principe is allemaal hetzelfde. De sluizen zien er ook wat anders uit. In de andere kanalen waren er 4 kleine rinquetten (doorlaten met schuiven) die het water binnen lieten. Hier zijn er maar twee (grotere) waardoor er direct veel meer water tegelijkertijd wordt binnen gelaten. Het vollopen gaat dus wat ruiger. Na 2 sluisjes begon het weer te miezeren. Dat bleef zo tot vlak voor ons eindpunt van vandaag. De omgeving is hier op het eerste stuk wel aardig maar er zijn een paar kilometers door een

industriegebied. Maar zodra dat voorbij is wordt het weer prachtig. De aankomst in Dole is heel mooi. Er was ruimte in de jachthaven en we maakten vast naast de White Whale. De hele middag is het droog gebleven en we maakten een flinke wandeling door Dole. We volgden de messing driehoekjes op de grond die de stadswandeling aangeven. Op de

capitainerie kwam net een fax binnen van de VNF. I.v.m. hoog water (door de vele regen) was 24 km verderop de veiligheidsdeur gesloten en was daar de route dus gestremd. Dus morgen maar niet verder. Er zijn nog wel 2 ligplaatsen voor die veiligheidsdeur, maar niet zo comfortabel als hier in Dole. Er is hier ook veel meer te beleven. Wanneer die deur weer open gaat? Er komt vanzelf weer een fax van de VNF. Het weer gaat beter worden dus het zal wel niet zo lang duren. 's Avonds prima gegeten in een gezellig Italiaans restaurant "Le Moulin".

Vandaag een stuk gevaren van 22,6 km in 5 draaiuren. We stegen weer in 9 sluizen. We begonnen bij sluis 75 dus we moeten 75 sluizen omhoog tot we op

het hoogste punt zijn. Daarna weer zakken tot Rijn-niveau. Hier goede ligplaatsen. Stroom en water. Geen WiFi. Boten > 9 m betalen € 7,20 + € 0,20 toeristenbelasting p.p. Voor stroom € 3,20. Haven wordt gerund door verhuurbedrijf "Nicols".

Vrijdag, 11 juli 2014.

Dole.

Vannacht heeft het niet geregend. Het was wel fris vanmorgen. Voor het eerst de lange broek weer aan en een vest. Eind van de ochtend viel er nog een flinke bui. Vanmiddag zou de overdekte markt hier open zijn. Bleek dat er slechts 3 kramen open waren. Groente/fruit, poelier en slagerij. Morgenochtend is er een grotere markt binnen en buiten. We maakten daarna maar weer een flinke wandeling. We zagen oa. dat de Doubs behoorlijk hard stroomt en bij de stuw kolkt het behoorlijk met heel veel lawaai. Ook bij ons in het kanaal zie je dat de waterstand een stuk hoger is. Wanneer wordt de waterweg weer vrijgegeven? We houden de weerberichten goed bij; er volgen wel een paar dagen met minder regen.

Zaterdag, 12 juli 2014.

Dole.

Tja nog steeds een stremming. We zien hier ook dat het water nog niet gezakt is. Vanmorgen was het droog op een motregenbui na. Eerst naar de markt gelopen. Nu waren er veel kramen buiten en binnen was ook alles bezet. We kochten wat groente en fruit waar onder een kilo heerlijke donkerrode grote kersen. We wandelden nog even door naar een grote Intermarchée en na de lunch fietsten we een stuk o.a. naar de Lidl aan de overkant van de Doubs. Nog even navraag gedaan over de stremming maar op het havenkantoortje hadden ze nog niets gehoord.

De Walhalla in sluis 66

Op de terugweg zagen we een Duitse spits, de Walhalla uit Saarbrücken, de eerste sluis van Dole naderen. Even later kwam hij achter ons langs en zijn we even naar de volgende sluis gefietst. Ik sprak de schipper aan over de stremming maar volgens hem was de stremming gisteren al opgeheven. Het water in Besançon was al aan het zakken. Met de buurman van de White Whale afgesproken dat we

morgenvroeg vertrekken. We proberen er niet te veel ruchtbaarheid aan te geven anders komt de hele groep die hier ligt te wachten mee. Nederland klopte Brazilië met 3-0.

Zondag, 13 juli 2014.

Dole – Ranchot.

Ons plannetje lukte. Om 08:10 maakten we los samen met de White Whale. De meeste boten lagen nog in diepe rust. De bakker was op deze zondag gelukkig al vroeg open. Ook voor de koffie maar wat lekkers meegenomen. Na 4 minuten de eerste sluis (66). Deze gaf meteen groen en opende de deuren. We wisten niet zeker of ze voor 08:30 al werkten. De tijden zijn hier op het Rhône-Rijnkanaal 07:00 t/m 19:00. Alleen is er bij storingen pas ondersteuning Van de VNF tussen 08:30 en 18:00. De sluis 65 N is een "ecluse de garde", een veiligheidssluis, die normaal openstaat. I.v.m. het hoge water was deze nu gesloten en in bedrijf. Het verschil was maar ong. 40-50 cm. Daarna kwamen we op de echte rivier de Doubs. Deze stroomde behoorlijk. Toerental omhoog en snelheid nauwelijks omhoog. Er stond zeker 6-7 km/h stroom tegen. Meer dus dan op de Waal. Aan de rechterkant is een stuw waar je ver van af moet blijven. Daar dondert het water met veel geweld overheen. Dus aan de linkerkant blijven (rechteroever).

Na even stevig duwen kwamen we even later weer in het kanaal via sluis 64. Een eind verder kwam weer zo'n snel stromend stukje Doubs. Onderweg kregen we wel een paar lichte buitjes over ons heen. Om 12:35 maakten we vast aan de kade van Ranchot. Het dorp ingewandeld; de bakker is op "Lundi" (maandag) gesloten en het restaurant hier naast de brug heeft z'n vaste sluitingsavond op zondag. Dus dubbel pech. Er is niet veel te beleven. Vanavond is er om 22:30 vuurwerk ivm "quatorze Juillet". Ook nog een stukje langs het kanaal gefietst tot aan Château-Neuf. Eind van de middag en vroege avond kregen we echte zware hoosbuien over ons heen. Hopelijk is dat vanavond met het vuurwerk over.

Reisafstand vandaag 20,5 km in 4,5 draaiuren. We stegen weer in 6 sluizen en een veiligheidssluis. Mooie kade met voldoende stroom- en water aansluitingen. Kosten € 8,- inclusief alles. Geen WiFi.

Maandag, 14 juli 2014.

Nationale feestdag.

Ranchot – Besançon.

We wilden samen met de White Whale in één ruk naar Besançon. Dat is een behoorlijke afstand met 11 sluizen en op de Doubs zal het langzaam gaan daar er veel stroom tegen staat. We waren om 07:00 klaar om te vertrekken en wachtten tot het rode licht van de sluis die we konden zien op rood sprong. Inderdaad om 2 over 7 gingen de sluizen in bedrijf. De eerste sluis ging ook perfect. De stukjes waar we op de echte Doubs voeren gingen moeizaam. Er stond nog steeds veel stroom en af en toe zakte onze snelheid naar 4,8 km/h. Ook in de laterale kanalen kon de snelheid niet boven de 7,5 km/h omdat het

Aankomst Besançon met citadel

redelijk smal en ondiep is. Sluis 55-54 is een dubbele sluis. Daar waren ze aan het werk en er was een noodbruggetje gebouwd. Dat bleek veel te laag te zijn waardoor we de kap moesten plat leggen. Tja, das Frans

Gelukkig was het net droog want we hadden een behoorlijke bui gehad. Om 13:00 lagen we voor sluis 53, die na een goede start op dubbel rood sprong. De White Whale plantte z'n spudpaal in de

Sluis in tunnel

grond en wij maakten naast hem vast. Storing gemeld maar er was natuurlijk middagpauze waardoor het langer dan normaal duurde voordat er iemand kwam. Om 13:50 konden we binnen varen. De tunnel van Thoraïse is bijzonder. Een paar kunstenaars hebben in de tunnel dmv LED-verlichting een soort lichtshow gemaakt. Aan het einde is een watergordijn dat stopt als je er vlak bij bent. Tegen drieën doemde de citadel hoog boven op de berg van Besançon op. Een imposant gezicht. 2 sluizen die bijna haaks op elkaar staan geven toegang tot de tunnel die onder de citadel door gaat.

Deze laatste sluis ligt gedeeltelijk in de tunnel. Uit de tunnel scherp

BB-uit en 200 meter verder ligt aan BB een mooie lange nieuwe steiger.

Oppassen met draaien want het stroomt hier nog als een gek. Zeker 6-7 km/h.

Met de kop tegen de stroom in om 15:35 afgemeerd. 's Avonds in de stad gegeten met Marianne en Rits van de White Whale.

Vandaag is de Tour de France hier in Besançon aangekomen. Behoudens een paar Tour-Skoda's hebben we er niets van gezien.

Vandaag 35,6 km afgelegd met een kleine 8 draaiuren van onze Volvo. 11 sluizen omhoog. Liggeld voor onze lengte € 11,80 incl. toeristenbelasting en € 2,40 voor stroom. Geen WiFi.

Dinsdag, 15 juli 2014.

Besançon.

Vanmorgen eindelijk weer zon. Prima weer. Na de koffie met de fiets de stad en

de omgeving verkend. Op veel plaatsen zagen we allerlei voertuigen van de Tour de France. Vandaag is een rustdag en morgen wordt hier gestart. Ook kwamen we langs de ploeg van Lampre. Een flink hotel; het voorplein was afgezet en ingericht als parkeer- en onderhoudsplaats voor de Lampre ploeg. De mecaniciens waren druk bezig. Op een gezellig plein werden TV-opnames gemaakt tbv

Lampre ploeg

FranceTVsport. 's Middags door de stad gewandeld en een terrasje gepakt. Er liep een jazzband rond die op alle terrasjes kwam spelen. Ook veel aan boord van de zon genoten. We vonden een India's restaurant waar we 's avond heerlijk aten.

Woensdag, 16 juli 2014.

Besançon – Deluz.

Tijdens de wandeling naar de bakker zag je overal wegversperringen, omleidingen, borden, kegels en linten. Ook was het erg druk met allerlei Tour de France auto's en motoren. Het gaat hier straks gebeuren: de start van de zoveelste etappe. Het water bleek inmiddels zo'n 15 cm gezakt te zijn (ik had een streepje op de steigerpaal gezet). Het leek ook wel of het water minder hard stroomde.

Volgens plan om 09:00 vertrokken, weer met de White Whale. Het weer was prachtig. Volledig blauw en al behoorlijk warm. Het stroomde inderdaad minder want de snelheden op de rivier-stukken lagen iets hoger. De sluizen werkten perfect en de laatste was een dubbele. In 2 etappes 6,5 meter omhoog. De rivier is hier op sommige plaatsen goed beboeid en langs de kant staan borden met het aantal meters dat je uit de kant moet blijven. We varen inmiddels tussen de bergen. Vrij steile wanden en beboste steile gedeelten. Dan weer mooie vergezichten met hooggelegen dorpen. Om 12:20 maakten we vast in een box van het jachthaventje van Deluz. Het was zo warm dat ik snel even ben gaan

Haven Deluz met oude papierfabriek

zwemmen, maar het water was wel erg koud. Gelijk maar de achterspiegel van de roetaanslag ontdaan. Rondgefietst in het dorp. De enige bakker was definitief gesloten. Een stukje langs het kanaal gereden tot het volgende dorp. Daar ook geen winkel aangetroffen. Wel een Tabac waar we op het terrasje een heerlijk pilsje dronken. 's Avonds lang aan

dek gezeten. Het was windstil en een geweldige temperatuur.

Dagafstand slechts 19 km in 3 draaiuren. 4 sluizen waarvan 1 dubbele. Liggeld hier in Deluz € 7,- en € 2,4 voor stroom. Geen WiFi. Omgeving prachtig.

Donderdag, 17 juli 2014.

Deluz – Baume les Dames.

Het weer was weer stralend zonder wind. De boot was zeer nat van de dauw. Dat duurde effe voor alles weer een beetje droog was. Om 08:45 losgemaakt en achter de WW aangegaan. Vijf minuten later het eerste sluisje. Dit was een keersluis die normaal open staat maar kennelijk was de waterstand nog steeds niet normaal want deze sluis was in bedrijf. Daarna weer op de Doubs. De gemiddelde snelheid lag weer wat hoger dan gisteren, waaruit blijkt dat de stroom iets minder is, dus de waterstand zakt. De omgeving wordt steeds

mooier. De bergen hoger en de rotsen steiler. Om 12:20 maakten we vast in Baume les Dames. De White Whale op de spudpalen aan een kort stukje kade zonder lijnen. Wij aan een ruim stuk kade uiteraard met

lijnen. Er is een nieuw restaurantje aan de haven en daar streken we met z'n vieren neer voor een Franse lunch. Perfect. 's Middags naar het stadje gefietst en bezochten later een Lidl en daarna een Super U. Aan het einde van de dag een borrel a/b van d WW. Zij hebben een ruim achterdek wat geheel overdekt is. De temperatuur is ruim boven de 30° dus schaduw is noodzakelijk. Later, toen de zon achter de bomen zat, op ons achterdek eenvoudig gegeten: vers stokbrood, haringsalade en Franse stinkkaas en witte wijn. Weer lang buiten gezeten in een zwoele avond die wederom windstil was.

Vandaag een stukje van 16,6 km in 3 draaiuren. We hadden 7 stijgende sluizen. Leuke aanlegplaats hier in Baume, met een stuk kade en boxen. Liggeld € 11,10 incl. alles. Er schijnt WiFi te zijn; vergeten te vragen. Dorp is met de fiets prima te bereiken. Op ong. 800 m van de haven is een "Super U" supermarkt en aan het begin van het dorp een grote Lidl.

Vrijdag, 18 juli 2014.

Baume les Dames – L'Isle sur le Doubs.

Vanochtend weer onder een stralende hemel afgevaren. Om 08:45 maakten we los. We wilden naar Clerval ongeveer 17 km verderop. Halverwege de ochtend was het al 35° op het achterdek. Tijdens het varen stond er een aardig briesje maar stilliggend in de sluizen was het erg heet. De Doubs stroomde volgens ons weer wat minder en we konden zo'n 8,5 km/h maken. Om 12:10 waren we bij

Clerval. Bij de enige ponton daar stond nu een bord: Verboden aan te meren. De White Whale kon tot op 1,5 á 2 m bij die ponton komen en zat toen muurvast. We besloten door te varen naar L'Isle sur le Doubs. Na nog 7 sluisjes en 14 km waren we in L'Isle sur le Doubs. Voor de sluis is een ligplaats pal voor een grote

Intermachée. Hier zijn geen voorzieningen. Als je hier dieselolie wilt tanken is dit een prima plek. Je stapt van boord, steekt de weg over en je staat op de parkeerplaats met tankstation van de Intermachée. Voorbij de sluis is de kade met voorzieningen en daar maakten we om 15:20 vast. Ook hier kon de WW niet helemaal tot de kant komen maar hij lag toch prima op z'n palen. Nog wat inkopen gedaan bij die supermarkt en nog heerlijk gezwommen naast de boot. Later hebben we op het achterdek saté'tjes gebakken op ons kleine tafelgrillplaatje. Met stokbrood, vruchten en ijskoude witte wijn.

De reisafstand was 33 km in een kleine 7 draaiuren. We stegen natuurlijk weer en wel in 14 sluisen. Hier een prima plek met stroom en water voor € 8,70. De voorzieningen worden pas om 18:00 geactiveerd tot 09:00 te volgende morgen. De capitainerie zit aan de overkant in een B&B.

Zaterdag, 19 juli 2014.

L'Isle sur le Doubs – Montbéliard.

Om 08:30 samen met de WW vertrokken onder een stralende hemel. Er was wel wat sluierbewolking aan het ontstaan. De temperatuur liep al snel op en het ging weer 35° worden. We varen op het kanaal-gedeelte en komen niet meer op de rivier Le Doubs. Alle sluisjes werkten zoals het hoorde. De spoorbrug bij km. 148 schijnt maar 3.40 meter hoog te zijn. Bij de volgende sluisbrug staat zelfs 3.30 meter. Dat zou wel eens een probleem kunnen zijn. Bij sluis 23 was een VNF man bezig die zei dat het waterpeil verlaagd zou worden zodat we toch konden passeren. Het volgende kanaalpand bleek inderdaad zo'n 25 cm lager te staan dan normaal. We hadden dan ook geen problemen bij die bruggen. Bij Colombier-Fontaine is een ophaalbruggetje dat perfect op tijd bediend werd door een VNF medewerkster. Bij km 159 kruisen we de rivier Le Doubs. Als er een sterke stroom staat is dat een gevaarlijk punt en de afgelopen dagen kwam er

behoorlijk wat water naar beneden. Nu bleek het echter een makkie. Wel wat opsturen tegen de stroom in en op het laatst weer scherp insturen om goed het kanaal in te komen. Het volgende ophaalbruggetje (13:10), net voorbij sluis 16 werd niet bediend. Geen mens te zien. Het zal wel te maken hebben met de middag pauze die hier geldt. Om 13:25 kwam er een VNF medewerkster op de fiets aan, die de brug vlot draaide. Om 13:55 maakten we vast in de jachthaven van Montbéliard. Het blijkt een gezellige drukke stad te zijn. Leuke winkelstraten met veel terrasjes en een paar pleintjes. Naast de haven is een prachtig park. We gaan vanavond een restaurantje zoeken met de bemanning van de White Whale.

Bij het afrekenen in de capitainerie hoorden we dat de scheepslift van Arzviller alweer defect is. Die is vanaf vorig jaar 4 juli tot 2 mei dit jaar buiten bedrijf geweest. Nu ligt er een stremmingsbericht van 10 juli 2014. Men denkt dat het tot december duurt. Dat wordt dus afzakken via de Rijn.

Vandaag een afstand van 23,7 afgelegd in een kleine 6 draaiuren. Nog steeds stijgen en wel in 12 sluizen. Er is hier een aardige jachthaven met vingersteigers van ongeveer 6 m lengte. Prima stroom- en wateraansluitingen. Kosten voor onze lengte € 10,-, toeristenbelasting € 0,60 en stroom € 3,-. Geen WiFi.

Zondag, 20 juli 2014.

Montbéliard.

Rustdag en omdat het zondag is wat lekkers bij de koffie meegebracht. Vannacht een hevige onweersbui gehad en in de loop van de dag kwam er nog een bui over. In het algemeen was het goed weer met een temperatuur van ong. 24°. Coby is met haar nieuwe puzzel begonnen en ik ben 's middags een flink stuk

wezen fietsen. O.a. langs de Peugeot / Citroën fabriek. Een behoorlijk groot complex. Je ziet hier ook af en toe een eindeloos lange trein langskomen, afgeladen met personenauto's. De historie van Montbéliard gaat heel ver terug. Er is hier zoals gewoonlijk ook veel gevochten. Het kasteel dateert uit de 15e eeuw en was destijds Duits. De hertog van

Württemberg heeft het laten bouwen en tijdens de Franse revolutie is het hele gebied hier Frans geworden. We gaan nu een gebied tegemoet waar de plaatsen echte Duitse namen hebben.

Maandag, 21 juli 2014.

Montbéliard – Montreux-Château.

Regen! Vanochtend vroeg hoorden we het al zachtjes regenen. De lucht geheel grijs; dat belooft niet veel goeds. Om 08:30 losgemaakt en op naar de eerste sluis no: 14. Die lag al op 5 minuten. Vervolgens passeerden we de Peugeot-fabrieken. Bij sluis 8 stonden meerdere VNF-auto's. We moesten hier de telecommande inleveren. Een aardige VNF'er, die perfect Duits sprak stelde zich voor en zou ons begeleiden naar onze stopplaats Montreux-Château. Hij zorgde dat de volgende sluizen netjes openstonden zodat we zo konden invaren. Om

een uur of 11 werd het droog met af en toe een paar spetters. Om 12:15 waren we bij de één na laatste sluis, no: 4. Er is normaal een pauze tussen 12:30 en 13:30. Onze begeleider vroeg of we pauze wilden houden of niet. Niet dus. Hij vond het denk ik ook prettiger want dan kon hij ook eerder weg.

'Onze' sluiswachter

Om 13:40 lagen we bij de Halte Fluviale. Het was juist al een kwartier keihard aan het regenen. Tocht hielp die sluiswachter, met paraplu, ons netjes met afmeren. Helaas was er van de andere kant net een boot aangekomen die de laatste plaats bezette. Le Marron kon precies tussen 2 schepen in maar de White Whale moest voorbij de steiger op z'n palen liggen. Hij kon gelukkig via z'n trapje net bij de wal. We waren

ondanks de regenjassen toch zo nat geworden dat we eerst een warme douche namen. Het dorp hier is niets bijzonders. We zagen een bakker maar of die nog open is?? Morgenvroeg met de fiets maar eens even kijken. Het is af en toe droog geweest maar het leek of het de hele dag t/m de avond geregend heeft. We liggen voorbij sluis 3. Dat is de laatste omhoog. Sluis 2 en 1 zijn er niet. Morgen gaan we bij de eerste sluis, nr. 2 weer zakken tot Niftrik toe.

We zitten op het hoogste punt van het Rhône-Rijnkanaal, 340 meter boven NAP. In het Vogezenkanaal was het hoogste punt 360 m. Het hoogste punt van het Maas-kanaal was `slechts` 240 meter (Pagny sur Meuse).

Deze regentocht was 21,4 km lang in bijna 5 draaiuren. 11 sluizen. Hier goede stoom- en watervoorziening. Via een soort parkeermeter kun je met je pinpas voor 24 uur stroom en water kopen. Kosten € 5,- inclusief ligplaats. Geen WiFi.

Dinsdag, 22 juli 2014.

Montreux-Château – Dannemarie.

Omdat we hadden afgesproken met de VNF dat we om 08:30 bij de eerste sluis zouden liggen, maakten we om 07:45 los. Wij maar weer achter de White Whale aan. Om 08:30 naderden we de eerste sluis (no: 2) van de sluizenketting. We

2 verzopen katjes

gaan eindelijk weer omlaag. De eerste 12 sluizen liggen erg dicht op elkaar. Er zit maar zo'n 80 tot 100 meter tussen. Het was droog toen we vertrokken maar het begon al snel weer te regenen. We werden opgewacht door 2 studentes (sluiswachters) die ons t/m sluis 15 gingen begeleiden. Ze gingen steeds met de fiets naar de volgende sluis. Wij stonden aan boord nog onder de luifel maar zij waren al die tijd aan de

weergoden overgeleverd. Ze hadden wel een footje verdiend. Halverwege kwam

de chef van de sluiswachters met een auto langs en vertelde dat we niet in Hagenbach konden liggen. We besloten toen maar om wat eerder te stoppen en wel in Dannemarie. Daar maakten we al om 11:10 vast in een box van de jachthaven. We werden voor het eerst door de havenmeester geholpen bij het afmeren. 't Was net een beetje droog. Het bleek een zeer vriendelijke en behulpzame havenmeesteres te zijn. Ze heeft Coby later ook prima geholpen bij de was. Dannemarie is een aardig stadje, dat ik tussen de buien door nog net kon verkennen. s'Avonds lekker bij een chinees gegeten. Natuurlijk Tipan, dat hier Plaque chauffante heet.

Vandaag was de afstand 10,2 km in 3 draaiuren. We zakten zo'n 40 meter in 15 sluizen. Tijdens de tocht is het niet droog geweest. Hier in Dannemarie een prima jachthaven. De havenmeester is perfect en ze werkt hier al 18 jaar. Kosten € 8,- liggeld en € 2,- stroom. Zelfs redelijke WiFi. Wasmachine en droger aanwezig.

Woensdag, 23 juli 2014.

Dannemarie – Mulhouse.

Het was droog! Heerlijk. Even naar de bakker gefietst en om even voor half negen losgemaakt, zodat we om 08:30 voor de eerste sluis (No: 17) lagen. In de sluis stonden al 2 studenten op ons te wachten. Zij gaan met ons mee tot halverwege want er komt een tegenligger uit Mulhouse en zij gaan daar weer mee terug. Ook was er een chef die ons mededeelde dat de Rijn bij Niffer

Dom van Mulhouse

gestremd was i.v.m hoog water. We moeten dus in Mulhouse blijven liggen. Sluis 22 wilde niet leeglopen. De chef er weer bij met een bedieningscomputer en gelukkig begonnen we kort daarna te zakken. Om 12:10 lagen we in sluis 31. De mannen kapten ermee: middagpauze. De beide studenten kwamen om 13:25 weer terug zodat we weer door konden. Bij sluis 34 en 35 zijn 2 ophaalbruggetjes. Eén er van kan

niet helemaal verticaal open en bleef dus wat schuin staan. De White Whale deed het heel voorzichtig en het ging maar net. Bijna met z'n BB bovenkant tegen de brug aan. Wij zijn een stuk smaller en konden er vlot door. Later kregen we nog twee erg lage bruggen. Ik zag dat de WW slechts 5 cm over had. Ook wij hadden niet meer dan 5 á 8 cm speling. Om 16:10 maakten we vast in de jachthaven van Mulhouse. Pal tegenover het station. We zagen de Belgische Baloe en de Wikel hier ook liggen. Zij lagen hier al 5 dagen en we kregen nuttige tips van hen. 's Avonds heerlijk gegeten bij een Italiaan op een terras in het oude centrum van Mulhouse.

De temperatuur was geweldig. We zitten nu (23:30) nog aan dek.

Vandaag een afstand van 23,1 km afgelegd. De Volvo draaide ongeveer 7 uur. We zakten ongeveer 60 meter in 23 sluizen. Liggeld hier € 13,44 inclusief alles. Geen WiFi.

Donderdag, 24 juli 2014.

Mulhouse.

Prachtige dag volop zon. Onze vrienden Frans en Diny, die op een camping in de Vogezes staan, komen vandaag. Eerst even naar een grote Leclerc gefietst voor de nodige boodschappen. Na de koffie nog naar de Lidl. Tegen drieën arriveerden ze. De auto kon nog net op het haventerrein geparkeerd worden (overleg havenmeester). Tegen de avond het oude centrum van Mulhouse verkend en heerlijk op een terras gegeten.

Vrijdag, 25 juli 2014.

Mulhouse

Centrum Basel

Een Nederlands schip met voorspan

Na het ontbijt met z'n vieren naar het station gelopen. Het weer was perfect. Warm en de lucht was strak blauw. 4 retourtjes naar Basel en we kregen nog ouderenkorting ook. In 20 minuten waren we in Basel. Niet te verwonderen want deze trein reed 200 km/h met maar één stopplaats. Van de douane in Basel hadden we geen last. In de stationsuitgang zat een Tourist-informatiebureau waar we een stadsplan kregen. Basel is een prachtige stad. Sjieke modewinkels en de mensen stralen ook een bepaalde sjiekheid uit. Alles is schoon en goed onderhouden. Er rijden prachtige trams die je nauwelijks hoort. Er zijn heel veel historische panden, leuke smalle steegjes met vakwerkhuisen. Af en toe behoorlijk steil. Hoog boven de Rijn ligt het Münsterplatz met een prachtige rood-zandstenen kerk.

Daar heb je een prachtig uitzicht op de Rijn. We zagen dat het behoorlijk stroomde maar dat zal iedere dag weer afnemen. Hopelijk gaat het niet meer zo langdurig regenen. We lunchten op het terras van een uitstekend restaurant. We zorgden dat we weer op tijd op het station waren. Het was de bedoeling om de sneltrein van 16:13 te nemen maar op het perron bleek de stoptrein van 15:51 klaar te staan. Deze bracht ons uiteraard ook terug naar Mulhouse. Na een hapje vertrok ons bezoek weer om ongeveer 17:15. Zij moeten nog ruim 1½ uur rijden naar hun camping in de buurt van Gerardmer. Het weer is wat aan het veranderen en we hoorden in de verte wat onweersklappen. Ook de White Whale is vandaag blijven liggen en we spraken af morgen naar Breisach (D) te vertrekken.

Zaterdag, 26 juli 2014.

Mulhouse – Breisach.

Vanochtend geen zon en ook een stuk frisser. Om 08:15 maakten we weer samen met de White Whale los. De IJsbeer uit Oss komt ons achterna en start een kwartiertje later. Na de 1^e en tevens laatste sluis van het Rhône-Rijnkanaal zouden we op de IJsbeer wachten om gezamenlijk naar sluis Niffer en de andere Rijnsluizen te varen. Met 3 jachten worden we waarschijnlijk eerder geschut. Het ging voorspoedig en omstreeks 10:55 lagen we voor de sluis Niffer, die ons laat afzakken naar de Rijn. Het is niet de "echte" Rijn maar een kunstmatig kanaal,

De Rembrandt van Rijn verlaat de sluis

genaamd Grand Canal d'Alsace. Op de Rijn waar overigens op dat moment geen vrachtschip te zien was werden we gelijk meegevoerd door de sterke stroom. We gingen naar beneden met zo'n 16,5 km/h. Er staat een stroom van ongeveer 6,5 km/h. Na een uurtje lagen we voor sluis Ottmarsheim, waar juist een Nederlands passagiersschip omhoog kwam (de Rembrandt van Rijn). We

zakten hier 16,9 meter. Gelukkig zijn er drijvende bolders dus een makkie. Het zakken gaan redelijk snel. Bij de volgende sluis (15,5 meter) lag het Nijmeegse vrachtschip "Jongert" te wachten en we konden met inmiddels 5 jachten achter hem naar binnen. De volgende sluis (11,8 m) deden we weer met hem. We waren toen al weer 44 meter lager. Het was ook al weer een tijdje aan het regenen. Net voorbij de laatste sluis Vogelgrün, moeten we scherp SB-uit draaien, de echte Rijnarm op. Daar meerden we om 16:25 af aan de buitensteiger van jachthaven MYC Breisach. Wij aan de buitenkant van de White Whale

Aan de buitensteiger in Breisach

die weer op z'n palen lag. We lagen prachtig met een enorm uitzicht. Na een borrel op de WW aten we heerlijk op een terras van een restaurantje hier in het stadje. Eindelijk weer in Duitsland. We namen oa. een heerlijke schnitzel.

Vandaag een flink stuk van 59,6 km in ong. 6 draaiuren. We passeerden de laatste kleine spitsensluis en daarna 4 grote Rijnsluizen. De jachthaven hier in Breisach is maar klein en binnen zijn niet veel plaatsen. Aan de buitenkant zijn 2 korte steigers. Liggeld is € 1,50 per meter en stroom komt uit een automaat. Je krijgt een enveloppe en als je vertrekt moet je die met het juiste bedrag erin in een brievenbus deponeren. Alles gaat in goed vertrouwen. Geen WiFi.

Zondag, 27 juli 2014.

Breisach.

Perfect weer om de omgeving eens te verkennen. De zon scheen volop; geen wolkje te zien. Ook hier was de bakker op zondagmorgen geopend. Na de koffie op de fiets, met Rits en Marian, over de Rijnbrug naar Frankrijk gereden. De grens zal wel ergens in het midden van de brug liggen maar je merkt er niets van. We bezochten het heel oude vestingplaatsje Neuf Brisach. Dit is geheel omgeven door vestingwallen die de architect Vauban ontworpen heeft. De straten in het stadje lopen allemaal recht en haaks op elkaar. In het midden een groot plein. Het is alleen jammer dat de bebouwing (behalve de kerk) binnen de stadsmuren geheel afwijkt van je verwachting. Geen oude historische gebouwen maar redelijk jonge woningen zelfs blokken van 3- en 4 hoog. De temperatuur

was inmiddels opgelopen tot 30°. Terug in Duitsland hebben we 's middags Breisach doorgewandeld. Het plaatsje ligt op verschillende niveau's en boven o.a. bij de kerk heb je een prachtig uitzicht. Je ziet de bergen van Zwitserland en aan de andere kant de bergen van de Vogezen.

Het was vandaag behoorlijk druk met allerlei speedboten en er werd aardig waterskied. Omdat

we aan de buitenkant van de jachthaven lagen, werden we flink heen en weer geslingerd. We zagen trouwens het waterpeil gedurende de dag weer stijgen. Hopelijk zakt het vannacht weer.

Maandag, 28 juli 2014.

Breisach – Kehl.

I.p.v. gezakt bleek de Rijn nog verder gestegen. Als dat maar geen problemen gaat opleveren. Afscheid genomen van Rits en Marian. Zij gaan door naar de werf bij Gambenheim om de White Whale droog te zetten voor inspectie. We deden nog 2 grote sluizen samen, tw: Marckolsheim en Rheinau. De snelheden

liepen regelmatig op tot 19 km/h. Ondanks een stroomsnelheid van ongeveer 6 á 8 km/h was het heel rustig varen. Af en toe een tegenliggend vrachtschip, meestal een Nederlander. Daarna draaiden wij om 11:10 af naar het kleine sluisje dat toegang geeft tot het Rhône-Rijnkanaal, dat binnendoor naar Strasbourg gaat. In het sluisje deelde een jonge VNF-ster mede dat de volgende sluizen om 13:00 gestremd worden ivm het

Rijn vlak onder Breisach.

hoge water. Hoe lang dat zou gaan duren was natuurlijk niet bekend. Om ergens een paar dagen voor een sluisje te moeten liggen leek ons niet aantrekkelijk. Achteruit de sluis maar weer uit en op de Rijn weer met volle kracht naar beneden. Bij de eerstvolgende sluis, Gerstheim, lag de White Whale nog te

wachten op de schutting. We konden weer samen schutten. Omdat het erg mooi weer was, besloten we maar door te varen naar Strasbourg. Onderweg dieldammen of we bij Strasbourg naar binnen zouden gaan of dat we aan de overkant van de Rijn in de jachthaven van Kehl zouden gaan liggen. Dat schijnt een prima haven te zijn, met goed restaurant en de bus naar Strasbourg vlak bij. We besloten dat laatste maar te doen en om 14:25 maakten we vast aan de Nederlandse "Marina" die al aan de oliesteiger lag. De tank van de dieselpomp was leeg en men wachtte op de toeleverancier. Na een dik half uur kon er weer getankt worden. Bij ons ging er slechts 195 liter in. Ik had geschat 220 dus dat viel erg mee. Daarna lagen we om 16:40 vast in een eigen box van de Nautic Club Kehl. Het weer begon om te slaan en even na zessen viel het met bakken uit de hemel met wat onweer er tussen door. Tussen de buien door hebben we heerlijk gegeten in het havenrestaurant. Daar bleek de meerderheid van de gasten niet uit de haven te komen. Het restaurantje staat in de omgeving goed bekend.

Vandaag was de afstand 68 km/h in 6 draaiuren van de Volvo. We passeerden 4 grote Rijnsluizen, alle met drijvende bolders. We zakten ongeveer 45 m. Hier in Kehl een prima jachthaven. Zeer hulpvaardige waarnemend havenmeester. Liggeld voor ons € 18,- inclusief alles. Goede WiFi.

Dinsdag, 29 juli 2014.

Kehl (Strasbourg).

Vanochtend regenachtig weer. Toch even naar de Lidl gefietst. Gelukkig droog gebleven. 's Middags een wandeling gemaakt door het centrum van Kehl. Er is één drukke gezellige winkelstraat met een groot plein. Het viel ons op dat er heel veel ijssalons zijn. Even bij het busstation gekeken hoe laat lijn 21 naar Strasbourg vertrekt. Dankzij de WiFi heb ik het bus- en tramlijnenplan van Strasbourg kunnen bekijken. Met bus 21 naar het eindpunt en dan met tram D naar het centrum. Later ben ik met de fiets op zoek gegaan naar een PL-lampje. De keukenverlichting heeft het van de week begeven. Nergens een bouwmarkt o.i.d. gevonden. De waterstand hier is weer minstens 10 cm gestegen. We houden de site:

https://www.elwis.de/gewaesserkunde/Wasserstaende/Wasserstaende_start.php?target=2&gw=RHEIN goed in de gaten.

Woensdag, 30 juli 2014.

Kehl (Strasbourg).

Regen, regen en regen. Vannacht langdurig en overdag vaak met af en toe droge perioden. Tussen de buien door nog even naar de Lidl gefietst. Onderweg 20 minuten moeten schuilen. Coby heeft de was gedaan. Gebruik van wasmachine en droger is bij het liggeld inbegrepen. Als het droog was bleek de temperatuur wel goed te zijn. Verder veel geluierd, gelezen en gepuzzeld. Gelukkig prima WiFi, dus de pc is weer veel gebruikt.

Donderdag, 31 juli 2014.

Kehl (Strasbourg).

Yes de regen is weg en de zon schijnt weer. Met bus 21 van 10:17 richting

Vakwerkhuisjes in Strasbourg

Strasbourg. Vooraan in de stad overgestapt op tramlijn D. Een retourtje kostte € 3,10. Je kunt het zowel voor de bus als voor de tram gebruiken en is de hele dag geldig. Uitgestapt in het centrum in de buurt van Petite France, de oude binnenstad van Strasbourg. Veel vakwerkhuisen en vooral veel terrasjes. Overal zijn kleine pleintjes die vol staan met parasols. Ook in de vele kleine zijstraatjes zijn volop terrasjes.

Het is een mondaine stad met heel veel luxe modewinkels. Alle grote merken zijn hier vertegenwoordigd. Een paar grote kerken waaronder de prachtige Cathédral Notre Dame de Strasbourg. We bezochten het grote Place Kleber en aten bij restaurant Gutenberg op Place Gutenberg. Na nog een afzakkertje op een terrasje hadden we het omstreeks 16:30 wel gehad en zochten we de halte van tram D weer op. Op het eindpunt Jean Jaurès stond bus 21 naar Kehl al klaar. Het water in de haven bleek nog niet gezakt te zijn. Volgens de berichten komt er niet veel meer bij en zal het peil van Marke II bij Maxau niet gehaald worden. Morgen kunnen we wel vertrekken. Er staat toch maar een kort stukje in de planning met één sluis tw: Gambsheim.

We hebben nog lang in de zon op het dek gezeten.

Vrijdag, 1 augustus 2014.

Kehl – Greffern.

Prima weer. Het was al snel warm. Eerst nog even boodschappen gedaan op de fiets. Het water was net zo hoog als gisteren maar volgens de teletekst op SWR zou vanmiddag om 13:00 de hoogste waterstand bereikt worden.

Om 10:00 maakten we los en na enkele minuten zaten we weer volop in de stroom. Direct al 17,5 km/h maar gaandeweg nam de snelheid af tot zo'n 13 km/h. Vlak voor sluis Gambsheim kwamen we langs de werf waar de White Whale naar toe zou gaan voor reparatie. Inderdaad zagen we haar hoog en droog op de helling liggen. Een van de roeren ontbrak. Om 11:20 konden we met

JH MYC Greffern bij km 321

drie jachten de rechter "kammer" van sluis Gambsheim in. Beide kolken zijn 270 m lang en 24 m breed. We zakten 10,37 meter. Zoals alle sluizen op de Rijn hier ook drijvende bolders, dus vastmaken en koffie drinken. Na de sluis stoven we weer met een kleine 18 km/h naar benden, waardoor we snel bij onze stopplaats waren. Om 12:30 maakten we vast in een box van MYC Greffern. Zoals bij veel

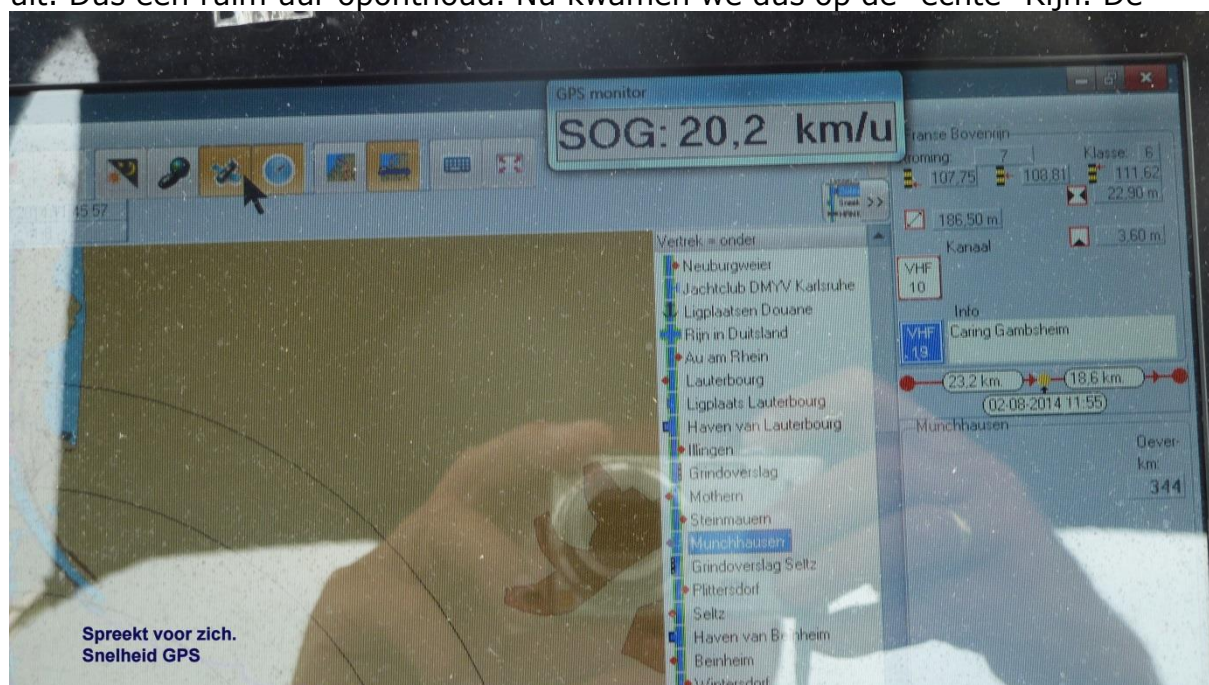
Duitse jachthavens heeft ook deze een clubhuis met prima restaurant. Het dorpje stelt niet veel voor. Het is meer een "slaapdorp"; er wonen veel schippers en oud schippers. Er is een bakker en aan de andere kant van het dorp een Lidl. 's Avonds prima gegeten in het havenrestaurant. We konden ook weer lang op het dek zitten.

We deden vandaag maar een stukje van 27,9 km. Bij deze stroomsnelheid is dat natuurlijk maar een schijntje. De Volvo draaide ong. 2,5 uur. Prima haven hier met weinig gastenplaatsen. Liggeld € 13,- inclusief alles. Er was prima WiFi-ontvangst alleen was er een storing waardoor het netwerk niet bereikbaar was.

Zaterdag, 2 augustus 2014.

Greffern – Maxau (Karlsruhe).

Om 09:00 weer uit Greffern vertrokken. Het water was zichtbaar nog net zo hoog als gisteren, maar volgens de gegevens zou het toch een paar centimeter gezakt moeten zijn. We gaan naar de laatste Rijnsuis Iffezheim en verlaten daar de gekanaliseerde Bovenrijn. Daarna stort de Rijn zich ongetemd naar beneden helemaal tot de Noordzee in Rotterdam. We zagen dat op veel plaatsen het water over de randen stroomde. Hier en daar stonden verkeersborden in het water. Langs de beide oevers veel grind- en zandbedrijven. Om 09:55 voor de sluis Iffezheim. Wachten achter de Duitse "Mainland" die van de gelegenheid gebruik maakte om zijn auto aan boord te hijsen. Er naderde in de afvaart nog een Duits koppelverband (2 schepen naast elkaar). Volgens de sluiswachter konden wij er nog achter bij. De sluis is 270 meter lang en 24 meter breed. Wij konden vastmaken aan de laatste drijvende bolder links achter. Om 11:05 pas de sluis uit. Dus een ruim uur oponthoud. Nu kwamen we dus op de "echte" Rijn. De

stroom was hier nog heftiger en onze snelheid liep op naar ruim 19 km/h en een enkele keer zelfs 20,2 km/h. Dat schiet lekker op. De vaargeul is prima aangegeven met rode en groene boeien. Al snel zagen we in de verte hoge fabrieksschoorstenen van het industrieterrein van Karlsruhe. Vlak onder de beide bruggen van Maxau lag aan de rechteroever de jachthaven van de MBC

Karlsruhe. Kop-vóór draaien en tegen de stroom in naar de ingang. Dan merk je pas hoe sterk de stroom is we maakten eventjes slechts 2 km/h. De havenmeester ontving ons hartelijk en hielp met vastmaken. Uitstekende boxen met eindelijk weer eens lange vingersteigers. Met de fiets naar de overkant van de Rijn, naar Maximiliansau. Daar is een enorm inkoopcentrum uit de grond gestampt. We bezochten o.a. een bouwmarkt. We hadden nog nooit zo'n grote bouwmarkt gezien. Ze hadden wel veel PL-lampen maar niet het model dat ik nodig had. In het dorp zat een Vodafoonwinkel en we kochten een Duits prepaid kaartje voor Coby's iPad. De Franse Orange provider gaf er vanmiddag de brui aan. Te ver van de Franse grens af. 1 Gb voor 30 dagen voor € 14,99. 's Avonds op het achterdek weer lekkere saté-sticks gebakken op het grillplaatje. De temperatuur was vandaag rond de 30°. Om 22:00 een flinke bui.

Een aardig stuk gevaren in korte tijd: 41,8 km in 3 motoruren. We zakten in de laatste Rijnsloot ruim 10 meter. Hier in Maxau, vlak achter het Pegel-gebouwtje, een prima jachthaven van de MBC Karlsruhe. Aardige havenmeester en prima voorzieningen. Er is een restaurant in de clubschuit. Prima WiFi. Liggeld inclusief alles € 15,-.

Zondag, 3 augustus 2014.

Maxau (Karlsruhe) – Speyer.

Gisteravond nog een onweersbuitje maar nu is het weer prima weer. Om 10:00

Fouragerende ooievaars

struiken en hoge bomen. Het uitzicht stelt dus

Centrum met de Dom van Speyer

vertrokken na even afscheid genomen te hebben van de havenmeester die al weer paraat was. Ik had gisteren een streepje gezet op een steigerpaal en het water bleek ongeveer 20 cm gezakt te zijn. Op de Rijn natuurlijk weer met een sneltreinvaart naar beneden. De Rijn is breed en de oevers zijn aan beide zijden volledig begroeid met

Niets voor. Nog steeds zie je overall overstromingen. Een grote groep ooievaars was voedsel aan het zoeken, vlak aan de waterkant. Ongeveer 5 tegenliggers, de meeste Nederlanders. We naderden Speyer en de grote Dom was op de Rijn al van verre te zien. De jachthaven ligt in een industriehaven en maakt deel uit van scheepswerf Braun. Beetje een oude toestand maar we hadden stroom en via het terrein

van de werf konden we naar de openbare weg. We fietsten langs de Rijn naar het centrum en kwamen net onder de verkeersbrug door bij 2 grote en drukke "Biergärten". Daar konden we op de terugweg wel eens gaan eten. Het was erg

druk langs het wandel/fietspad. Zondag, mooi weer en hoge waterstand. De Kaiser- und Mariendom van Speyer is de grootste kerk in Romaanse stijl ter wereld. Het is een indrukwekkend gebouw. Binnen eenvoudig en erg hoog. De binnenstad is gezellig en het barst van de terrasjes en ijssalons. Het was lekker druk met flanerende mensen. Nog een tijdje aan de Rijn zitten kijken naar schepen en mensen. In de Biergarten onder de bomen en parasols heerlijk gegeten. Echt Duits. O.a. Schweinesteaks, pommies en salade voor € 9,60. Waarom kunnen ze hier voor deze prijzen grote porties serveren en in Nederland niet? We hadden later een paar kleine lichte buien en het voorspelde onweer bleef uit.

Vandaag 37,3 km gevaren in 3 draaiuren. Geen sluizen meer. Hier een ongezellige jachthaven op het terrein van een scheepswerf. Geen havenmeester, geen aanwijzingen of mededelingen. Wel stroom. Een Duitse watersportschipper die op de werf had gelegen legde ons uit hoe we op de openbare weg moesten komen. Geen WiFi. Kosten?

Maandag, 4 augustus 2014.

Speyer – Ludwigshafen.

Vanmorgen goed weer en het water was weer zo'n 20 cm gezakt. We werden

opgeschrikt door zwaar motorlawaai. De boeg van een 110 m Duits vrachtschip lag enkele meters van Le Marron verwijderd. Z'n kopschroef was vol in werking. Bleek dat dat schip de helling op moest en wij lagen daar vlak bij. Na een half uurtje stond hij hoog en droog. Omdat we vandaag maar een klein stukje verder gingen zijn we pas om 10:25 weggevaan. Op de Rijn was het aanmerkelijk drukker met vrachtschepen dan we gewend waren. Maar gewoon goed opletten en ruim van te voren van koers veranderen als dat nodig mocht zijn. Net voor Ludwigshafen, met aan de overkant Mannheim, is er aan de linkeroever een grote plas met meerdere jachthavens en campings. Wij streken om 11:45 neer bij de eerste haven, de Motorboot Club Pfalz. De vrouw van de havenmeester wees ons een plaatsje toe aan de kopsteiger met prachtig uitzicht over het meer. Omdat Ludwigshafen ruim 7 km ver is zijn we op de fiets naar Altrip gefietst. Dat was 4 km over een prachtig fiets/voetpad. Aardig stadje met o.a. een Lidl en een Pennymarkt. In een elektrozaak hadden ze wel PL lampen maar niet het model dat ik nodig had. Het was ruim 27° en we profiteerden van de zon op het achterdek. Daarna onze Volvo Penta van 5,8 liter verse olie voorzien. Ook wat koelvloeistof toegevoegd. Het oliepeil van de keerkoppeling was perfect. De schroefasgland moest ik elke dag wat aandraaien. Ik had enkele dagen geleden nieuwe pakkingringen geplaatst. Aan het einde van de middag een paar buitjes met in de verte een enkele onweersklap. Op advies van de havenmeester even gebeld met de havenmeester van Heidelberg. Zij heeft morgen voor ons een

mooië plaats aan de kopsteiger vlak naast haar eigen boot. Morgen gaan we de Rijn dus even verlaten en gaan stroomopwaarts de Neckar op.

Reisafstand vandaag 22,8 km in ruim 1 motoruur. Goed geoutilleerde haven met keurig sanitair en ruime steigers. Behulpzame havenmeester. Het havenrestaurant was vandaag gesloten. Liggeld € 1,20 per meter incl. alles. Geen WiFi.

Dinsdag, 5 augustus 2014.

Ludwigshafen – Heidelberg.

Onder een bewolkte hemel met heel weinig blauwe stukken maakten we om 09:10 los. Op de Rijn zaten we na 20 minuten midden tussen Ludwigshafen aan de linkerzijde en Mannheim aan de rechterzijde. Helaas bestaat de bebouwing langs de Rijn hoofdzakelijk uit fabrieken en diverse industrieën. Om 10:30 draaiden we de Neckar op. Een prachtige rivier die ondanks de hoge waterstand heel rustig stroomde. Ik schat zo'n 1,5 km/h. Op een betonningsvaartuig van de WSA (de Duitse waterstaat) na, zagen we geen enkel schip. Om 11:15 stond sluis Feudenheim al voor ons open. Hier stegen we weer en wel 8 meter. We passeerden diverse plaatsjes en een enkel industriegebied. We zagen de bergen

steeds dichterbij komen. Om 12:45 sluis Schwabenheim die ook voor ons op groen stond. Kort na de sluis kregen we een lichte bui over ons heen. Vlak voor Heidelberg was het weer droog. Om 13:50 maakten we vast aan een langssteiger van MBC Heidelberg. De vrouwelijke havenmeester Biggy was behulpzaam. Na de lunch naar de Altstadt gewandeld. Het weer was

weer perfect en eigenlijk te warm om door een stad te lopen maar ja, je hebt het niet voor het kiezen. Het oude stadscentrum wordt volledig doorsneden door de Hauptstrasse. Een drukke winkelstraat van wel 2 km. Qua winkels is het hier hetzelfde als overal, maar de omgeving en de doorkijkjes door smalle zijstraatjes is heel anders. Veel oude gebouwen en vooral de beroemde universiteit is bezienswaardig. Na een koud drankje op een terrasje op de Marktplatz beklommen we de trappen naar het slot dat hoog boven Heidelberg uittorent. 313 treden. We moesten onderweg een paar keer rusten. Boven een groot kasteel waar men met restauratiewerkzaamheden bezig was. Het was een indrukwekkend geheel. Het uitzicht over het Neckardal was natuurlijk prachtig. Op de terugweg kwamen we langs de universiteitsbibliotheek. Een prachtig oud gebouw. Binnen was alles van marmer met statige trappen. De leeszalen waren voorzien van de modernste inrichting met allerhande computers en printers.

Reisafstand was 34,3 km met 2 sluizen die ons ongeveer 16 meter omhoog brachten. Liggeld is € 1,- per meter + € 4,- voor de voorzieningen. Zwakke WiFi. Haven ligt op stroom, maar zo vlak aan de kant merk je die nauwelijks. Heel dicht bij het centrum.

Woensdag, 6 augustus 2014.

Heidelberg.

Prima weer. Zonnetje met wat bewolking. Na het ontbijt lopend wat inkopen gedaan. Na de koffie met de fiets een flink stuk rondgefietst. Vooral langs de Neckar. Daar zijn prachtige fiets/wandelpaden. We hadden brood meegenomen.

Je kunt hier overigens bijna alleen maar langs het water fietsen, want zodra je landinwaarts gaat is het klimmen, klimmen en nog eens klimmen. Terug in het oude centrum bezochten we terloops de mensa van de universiteit. Met het front naar de Neckar staat een oud-middeleeuws kasteelachtig gebouw. Vermoedelijk het arsenaal. Van een gedeelte staan

alleen de buitenmuren er nog en in het andere gedeelte en gedeeltelijk nieuwbouw is de mensa gehuisvest. Heel apart. Er zaten honderden mensen buiten op lange tafels en banken te eten.

Donderdag, 7 augustus 2014.

Heidelberg – Worms.

Vanochtend heel vroeg een flinke regenbui. Toen we opstonden was het droog en bewolkt. Even over negenen maakten we los en werden we uitgezwaaid door de

Mannheim van af de Neckar

havenmeester. Nu stroomafwaarts en weer terug naar de Rijn. Met 1 km stroomsnelheid in de rug waren we om 09:50 al door de sluis Schwabenheim heen. Even later kreeg Coby op haar iPad een mailtje binnen van Marine-traffic. De White Whale passeerde Karlsruhe. Even een telefoontje; we gaan ons weer treffen in de haven van Worms. Een klein uurtje later passeerden we sluis Feudenheim en daarna waren we

weer op "Rijn-niveau". In de uitmonding van de Neckar in de Rijn goed opletten maar je hebt gelukkig een goed uitzicht op de dal- en bergvaart. Er lagen enkele tankers voor anker waar we omheen moesten en verder was het heel rustig. Geen enkele dalvaarder en af en toe een bergvaarder. Tegen half één naderden we de jachthaven van Worms. Deze ligt aan de linkeroever, precies in een bocht, waar de beroepsvaart vlak langs de oever vaart. De ingang van de jachthaven is bijzonder smal. Eerst met de kop in de stroom draaien en dan tegen de stroom in, met veel gas erop, langzaam naar de ingang. Insturen op de bovenste havendam en op het laatste moment sterk insturen en vlot de ingang door. Daarna direct gas terug nemen anders ga je veel te hard de haven in. De havenmeester wees ons een prima plek aan de hoofddeiger en voor de White Whale een nog grotere plek aan de andere zijde. Terwijl we nog met de havenmeester stonden te praten kwam de WW al de haven invaren. Op onze aanwijzingen meerde hij op de juiste plek op z'n spudpalen af. Het was weer heel

gezellig. Het Havenrestaurant was onlangs overgenomen door een Grieks echtpaar. We aten met z'n allen een perfecte gyros. Morgenochtend gaan we daar ontbijten.

Deze reis was 37,6 km in ruim 3 draaiuren. 2 Neckarsluizen. In Worms een prima jachthaven met een lastige invaart, zeker gezien deze hoge waterstand en snelle stroom. Liggeld is hier € 1,30 p/m incl. alles. Goed geoutilleerde haven met benzine- en dieselpomp. Zeer aardige havenmeester. Geen WiFi. Goed havenrestaurant.

Vrijdag, 8 augustus 2014.

Worms.

Met z'n vieren uitgebreid ontbeten op het terras van het havenrestaurant. We werden aardig verwend door het Griekse echtpaar dat dit restaurant uitbaat. Daarna direct op de fiets naar Worms gereden. In het oude centrum gewandeld. Ik vond de stand in het algemeen tegenvallen. Gezien de enorme oude geschiedenis van Worms (Martin Luther, Siegfried en de draak, Niebelungen, 1000 jaar oude dom) verwachtte je hoofdzakelijk oude panden en bijzondere gebouwen. Behoudens enkele verspreid staande bezienswaardigheden bestond de rest van de stad uit vrij moderne woningen, hoogbouw en winkelstraten. De dom was natuurlijk prachtig. In een oud paleis, wat overigens een prachtig gebouw was met heel veel smeedwerk, bezochten we een kunsthistorisch museum. Er hingen veel schilderijen van oude Hollandse meesters. Zelfs van Pieter Breugel. Aan de Rijnpromenade heerlijk geluncht. Het was erg warm en aan boord kregen we aan het einde van de middag een klein onweersbuitje, dat niet veel voorstelde. Daarna was het weer zo'n 30 graden.

Zaterdag, 9 augustus 2014

Worms – Oppenheim.

Om 10:00 achter de White Whale de haven van Worms verlaten. De Griekse restaurantuitbater stond op het terras te zwaaien. De uitgang van de haven is

erg smal en onoverzichtelijk en de opvarende vrachtschepen komen daar ook nog eens vlak langs de wal. De WW heeft A.I.S. en kon dus op z'n scherm zien dat de weg voor ons vrij was. De stroom was minder sterk en met een rustig gangetje van ongeveer 14 km/h gingen we richting Oppenheim. Omstreeks 12:30 meerden we op het laatste vrije plekje af. Er

bleken 's middags wijnfeesten te zijn. We wandelden met z'n vieren het stadje in en op de Marktplatz was met druk bezig met inrichten van diverse stands en kramen. Overal stonden lange banken en tafels. We bezochten de ondergrondse ruimtes die onder een groot deel van de stand lopen. Daarna zochten we een plaatsje naast een kraam van een plaatselijke wijnboer. Het werd steeds drukker en drukker en uiteraard steeds gezelliger. Uiteraard moet je dan ook de typisch

Duitse Bratwurst of Currywurst eten. Om een uur of zeven gingen we weer aan boord.

Reis vandaag 38,8 km in een kleine 3 draaiuren. Ligplaats in jachthaven Oppenheim € 1,- per meter. Stroom uit een automaat. Betalen doe je hier zoals bij de meeste jachthavens langs de Rijn d.m.v. een enveloppe waar je je gegevens op invult en deze met het geld in een speciaal kastje deponeert.

Zondag, 10 augustus 2014.

Oppenheim – Schierstein.

Het bekende wijndorp Nierstein

Het gezellige plaatsje Oppenheim weer verlaten en in rustig tempo weer stroomafwaarts. Het was aanmerkelijk minder druk met vrachtverkeer. Direct aan de linkeroever het plaatsje Nierstein. Hier komen heel veel goede Rijnwijnen vandaan. Riesling, Grauburgunder, Weissburgunder en nog meer soorten. Hier ook voor het eerst druivenstokken langs de hellingen. Na ongeveer drie kwartier naderden we Mainz.

Hier komt de Main in de Rijn uit. De Main is niet zo'n grote krachtige stroom als de Rijn hier. Het lijkt meer op de Rijn bij ons. De eerste grote plaats aan de Main is Frankfurt maar dat konden we niet zien. Wel regelmatig passagiersvliegtuigen die van en naar de Frankfurter luchthaven kwamen. We passeerden het kilometerbord 500 net onder Mainz. Bij 505 draaiden we een soort zijarm in waar meerdere jachthavens liggen. Wij kozen voor de MBC (Motorboot Club Mittelrhein) waar we om 12:00 vastmaakten in box 47. De WW naast ons in 48 maar die moest na een uurtje verkassen omdat de eigenaar van die box terug kwam. We wilden rondom de plas hier lopen en even in Schierstein kijken maar helaas begon het te regenen.

Dit was maar een kort reisje van 26,8 km in 2 draaiuren. De MCM is een prima geoutilleerde haven. Prachtige ruime steigers. Er is een heel goed restaurant boven. Goede WiFi.

Maandag, 11 augustus 2014.

Schierstein (Wiesbaden).

Na het ontbijt met de bemanning van de White Whale met de bus naar Wiesbaden gegaan. We namen een "Gruppen"-ticket dat voor 5 personen de hele dag geldig is. Prijs € 9,60. Een ritje van een kwartier en we stonden in het centrum van Wiesbaden. Algemene indruk: mooie, gezellige stad en vooral de Altstadt is mooi. We vielen net zoals in Oppenheim weer met de neus in de boter. Hier de hele week wijnfeesten. Rondom de grote kerk waren alle pleinen bezaaid met wijnstallen en allerlei eetwaarkramen. Er waren meer dan 100 "weingüter" aanwezig uit de beroemde Rheingau-streek waar we nu zijn met vooral witte wijnen. 's Morgens was het nog wat fris maar in de stad werd het al snel behoorlijk warm. Aan het eind van de middag nog lekker in de zon aan dek

gezet. Net zoals vorig jaar in Zeeland, hadden we nu weer dagelijks last van lekwater in het vooronder. Nadat we interne lekkage hadden uitgesloten rees het vermoeden dat de oorzaak gezocht moet worden bij kluisgat en ankerkettingbuis of het ontluichtingspijpje van de gasbun. De lekkage deed zich steeds voor als we flink stampen en de boeg daardoor steeds diep in het water kwam. Dat was in Zeeland ook het geval. Hier op de Rijn gaat het af en toe ook zo tekeer. Het vooronder helemaal uitgeruimd en ik op de kop erin. Coby spoot met water in het gaatje van de gasbunontluchting maar geen lekkage. Daarna water in de kettingbuis en ja hoor: lek gevonden. Het is niet goed te zien maar de kettingbuis is ergens doorgeroest. Hoe we dat van de winter gaan repareren moeten we nog maar eens bedenken. Op internet (Schuttevaer) gelezen dat de 12^e de Rijn bij Lorch gestremd wordt ivm het lostornen van een vastgelopen Zwitserse tanker. Wij gaan morgen naar Rudesheim en dat is slechts 3 km voor de plek waar de stremming begint. Als we daar weer vertrekken zouden we last kunnen krijgen als ze het niet in een dag klaren.

Dinsdag, 12 augustus 2014.

Schierstein (Wiesbaden) – Rudesheim.

Om 10:00 onder een licht bewolkte hemel met redelijk veel zon vertrokken. Op de Rijn rustig aan met een snelheid van ongeveer 13,8 km/h. De omgeving wordt steeds mooier. Na bij Oppenheim de eerste heuvels en wijnvelden gezien te hebben wordt het hier veel hoger en steiler. In de verte echte bergen met overal waar je kijkt druivenstokken. Tegen elven naderden we het beroemde plaatsje Rudesheim. Hier komen vaak meer dan 10 passagiersschepen per dag aan. De meeste passagiersschepen zijn tegenwoordig 135 meter lang, dus die braken een volk uit Tegen de avond wordt het dan weer wat rustiger. Rits en Marian zijn hier nu al voor de 6^e keer, dus die weten de weg. Te voet naar het centrum. Er lagen nu slechts 3 grote passagiersschepen en het was dan ook niet zo heel druk. Je zag en hoorde allerlei nationaliteiten, vooral natuurlijk weer veel Japanners. De "Drosselgasse" is een hele bekende steeg. Daar liggen de

restaurants naast elkaar. Ondanks het toeristische karakter waren de prijzen in het algemeen heel acceptabel. Eenvoudige driegangen lunch voor € 9,90 is toch oké. Natuurlijk moet je hier zoals goede toeristen betaamd met de stoeltjeslift naar boven. Dat deden we dus en het was de moeite waard. Het uitzicht is fenomenaal. Zowel het zicht op de wijnstokken als op de omliggende stadjes en de Rijn zelf. Aan de overkant van de Rijn ligt Bingen waar de rivier de Nahe in de Rijn uitmondt. Boven op de berg het enorme monument dat herinnert aan de Duits-Franse oorlog 1870-1871. Het stelt de godin Germania voor en staat ook voor de stichting van het Duitse Rijk. Bij een leuk "winterras" onder de druivenstruiken met geweldig uitzicht namen we uiteraard een prima witte wijn. 's Avonds lekker gegeten in een ouderwetse Duitse tent in de Drosselgasse.

We zijn met fietsen van de haven naar het dorp gereden.

Reisje van 20 km in 1 motoruur. Aardige haven hier met een oude coaster als clubschuit. Liggeld € 1,50 per meter. All in. Goede WiFi.

Woensdag, 13 augustus 2014.

Rüdesheim.

Met de havenfietsen bij het vlakbij gelegen industrieterrein wat inkopen gedaan. Na de koffie de 4 beste havenfietsen uitgezocht. Er staan hier wel 8 goede fietsen. Met de veerpont bij Rüdesheim overgestoken naar Bingen. Daar het fietspad van de linkeroever gevolgd. Men is al 3 jaar bezig een fietspad aan de andere oever te bouwen maar dat is nog steeds niet klaar. Al snel kwamen we bij het beroemde "Binger Loch". Daar heeft de Rijn een bijzondere smalle vaargeul. De stroom is daar zeker 10 km/h. en de opvaart zie je naar boven kruipen. Bij een restaurantje van een camping in Trechtinghausen lunchten we maar het begon daar ook te regenen. Later in de regen doorgefietst naar de pont van Lorch. Aan de overkant woonden vaarkennissen van Rits en Marian. Zij zijn eigenaar van het Weingut Altenkirch. Ze waren thuis en we kregen een rondleiding in hun diep in de berg gemaakte wijnkelders. Uiteraard proefden we enkele wijnen waaronder een Sekt (Champagne). Gezien het weer namen we de trein terug naar Rüdesheim waar het net droog was toen we naar boord moesten terugfietsen. Het weer was te slecht om naar het centrum te fietsen dus maakte Coby een flinke pan soep. Later bij ons aan boord met z'n vieren gegeten. Soep en pannenkoeken. Tijdens een klaverjaspotje zagen we een eind verderop rook, vermoedelijk van een boot. Gezien het weer leek het onwaarschijnlijk dat ze daar aan het grillen waren o.i.d. De rook werd steeds erger en er kwamen van het einde van de steiger twee mannen aanrennen met een brandblussertje in de

hand. Na 10 minuten zagen we ook een rode gloed en het duurde niet lang of er kwamen hoge vlammen boven de boten uit. Het bleek bij de "buur"-jachthaven te zijn die direct aan onze jachthaven grenst. Al snel werd de haven omspoeld door hulpvoertuigen met blauwe zwaailichten. Voordat de brandweer

voldoende water bij de bewuste plek had was er al weinig meer van het schip over. Met voertuigen was de plek ook niet bereikbaar en men moest wel 200 meter slang uitrollen. Er werd aan de ingang van de haven een soort crisiscentrum ingericht met zeker 10 grote voertuigen, een lichtwagen een grote tent met oa. koffiemachines. Om 24:00 was men nog volop bezig. De wind stond gelukkig redelijk goed, zodat we weinig last hadden van de rook.

Donderdag, 14 augustus 2014.

Rüdesheim – Sank Goar.

Rust weergekeerd. Om het wrak lag een groot oliescherm en in de haven dreef veel verbrandde rotzooi. Ook hing er een penetrante lucht van verbrand kunststof. Eerst Le Marron flink afgespoten want er was toch behoorlijk wat zwarte troep neergedaald. We vertrokken weer samen omstreeks 10:00. Na een

paar minuten op de Rijn passeerden we Bingen aan de overkant van Rüdesheim en zaten we in het Binger Loch. Dat is het smalste en sterkst stromende stukje van de Rijn. Onze snelheid liep op naar ruim 22 km/h. Het was redelijk rustig met beroepsvaart. Er kwamen ons wel een paar passagiersboten tegen en ook een enkele tanker. Vooral

de diepgeladen vrachtschepen "kropen" hier vooruit. Geschatte snelheid 3 km/h. We waren door onze snelheid ook snel weer uit het Binger Loch. De bergen stijgen hier vlak naast het water steil omhoog. Kasteel na kasteel en prachtige stadjes volgen elkaar snel op. We kwamen langs Lorch, Lorchhausen en Bacharach. Daarna kwam Kaub in zicht. Ook een beroemd stadje met ook een heel belangrijk pegel (peilschaal). Het kleine eilandje is voorzien van een kasteeltje. Oberwesel naderde aan de linkeroever en kort daarna is rechts de hoge steile berg van de Lorelei. Het water kolkt hier als een gek. Er zijn 2 scherpe bochten en het water wordt hier echt doorheen geperst. Na nog een bocht was links de jachthaven van Sankt Goar. We moesten 3 schepen voor laten gaan voordat we ter hoogte van de haveningang kop-voor konden draaien. Daarna een stukje tegen de stroom invaren. Dat viel overigens niet mee. Onze snelheid was zo'n 2.2 km/h en dat schiet niet op. Maar met wat meer toeren erbij kwamen we toch de haven binnen. Een hele groep enthousiaste leden hielpen de havenmeester met aanleggen. Om 12:00 lagen we vast met de kont tegen de open kantine/bar aan. We namen daar meteen maar een drankje. Een

gezellige club.

In het stadje bleek het weer erg toeristisch te zijn. Ook hier leggen alle lijndiensten aan. We beklommen de berg naar Schloss Rheinfels en hadden daar een schitterend uitzicht en we bevonden ons pal boven onze boot. We ontdekten hier in het stadje een fietsenmaker, die in een gewoon woonhuis zat. De

beide fietsen van de White Whale moesten overhaald worden en de pedalen van Coby's fiets moesten vernieuwd worden. We konden de fietsen tegen zevenen brengen. Dat kwam mooi uit, konden we meteen gaan eten bij "Zum Krone".

Afstand vandaag 31,7 km met 3 draaiuren van de Volvo. Leuke jachthaven met enthousiaste leden en zeer behulpvaardige havenmeester. Liggeld € 1,40. Stroom wordt via een meter berekend. Wij verbruikten ong. € 3,- per dag. Goede WiFi. Centrum 5 minuten lopen.

Vrijdag, 15 augustus 2014.

St. Goar.

Vandaag een regendag. We hadden al min of meer afgesproken dat we mooi aan boord zouden blijven. Bij de White Whale enkele computerklusjes gedaan onder genot van koffie met gebak. Aan het einde van de dag naar de fietsenmaker

gelopen. De beide fietsjes van de WW waren perfect hersteld. De fietsenmaker bood ons z'n verontschuldiging aan. Hij dacht dat hij 2 klappedalen had maar hij had er maar één. Daarna heerlijk gegeten bij Zum Lorelei. Het weer bleek slechter dan de voorspellingen aangaven. Regelmatig een bui en daartussen weinig zon. Na de koffie naar de veerpont gelopen. Aan de overkant in St.Goarshausen vertrekt een bus naar de Lorelei. We waren te vroeg dus even door de altstadt van St.Goarshausen gelopen. Het is ook een heel oud stadje. Met de bus waren we in 10 minuten boven op de rots van de Lorelei. Op een terras met fantastisch uitzicht koffie gedronken. Je ziet hier goed hoe de Rijn zich door het gebergte perst. We wilden naar beneden gaan lopen maar er pakten zich donkere wolken samen en al snel regende het flink. Toevallig kwam net de goede bus er aan dus we zijn maar ingestapt en terug gereden naar St.Goarshausen. Met de pont weer naar de linkeroever en in het restaurant waar we gisteravond gegeten hadden een stevige lunch gebruikt. Het blijft wisselvallig weer. Vanavond zijn we uitgenodigd door de havenmeester om mee te eten met de club. Op het clubterras gaan ze ribbetjes bakken met zuurkool, brood ed. Nou, dat bleek gezellig te zijn. Met een man of 20 aten we lekker en gezellig van een door de havenmeester verzorgd buffet. Flesje witte wijn erbij en het was prima. Daarna nog een potje geklaverjast op de WW.

Zondag, 17 augustus 2014.

St.Goar – Koblenz.

De havenmeester en enkele leden zwaaiden ons om 09:45 uit toen we met de WW losmaakten. Op de Rijn weer gestaag naar beneden. We passeerden

De Marksburg bij Braubach

Ehrental, Hirzenach, Kestert en het mondaine Bad Salzig. Dat laatste plaatsje zag er luxe uit. Het is zo te zien een kuuroord. Hier staat ook de fabriek van "Seba Med", die allerlei gezondheidsproducten maakt. Ook aan de linkeroever ligt Boppard en iets verder in Spay bevindt zich de fabriek van "Schottel", scheepsvoortstuwing. Aan de

rechteroever Ober-lahnstein en Nieder-lahnstein en daarna doemde Koblenz op. We maakten om 12:00 vast in de jachthaven Rhein-Marina Kaiser Wilhelm, schuin tegenover het Deutsches Eck waar het grote beeld van Keizer Wilhelm te paard staat. Na enige tijd kwam de oude havenmeester Werner Frits die ons ontving. Met Rits was het een weerzien; ze kenden elkaar aardig goed. Wij kenden hem nog van 2008 toen we hier ook gelegen hadden.

Na een uurtje weggeweest te zijn kwam hij terug en gaf ons ieder een doos eieren. Vers van de boer. Boven op de berg zit een goed restaurant. Hij bood ons aan om ons vanavond met zijn auto naar boven te brengen. We hebben daar heerlijk gegeten met een geweldig uitzicht over de Rijn en Koblenz.

Vandaag 34,6 km gevaren in 2 draaiuren. Liggeld € 1,50 per meter. Stroom wordt via meter genoteerd. Geen WiFi. Zeer oude (85) maar ook zeer aardige havenmeester.

Maandag, 18 augustus 2014.

Koblenz.

Na het ontbijt eerst even naar de Lidl. Deze ligt op 200 meter van de jachthaven

4 erkers-kruispunt Koblenz

en je kunt hier onder het grote hotel door en via de ondergrondse parkeerplaats snel naar het centrum. Het weer was wisselvallig en het waaide af en toe hard. Na de lunch met het pontje over naar de andere kant en via de boulevard en het beeld van Keizer Wilhelm naar de Moezelkant gelopen. Van daaruit loop je zo de oude binnenstad in. Veel gezellige kleine straatjes,

pleintjes en winkels. Uiteraard ook prachtige oude gebouwen. Het weer was inmiddels veel beter geworden en op een terrasje in de zon was het behoorlijk warm. We reserveerden een tafeltje bij "Das Altes Brauhaus". De bemanning van de White Whale was daar al verschillende keren geweest en de spareribs schijnen er geweldig te zijn. We hebben er later inderdaad heerlijk gegeten. Het lokaal is heel gezellig en er loopt al jaren een ober rond die goed Nederlands

spreekt en de hele tent vermaakt. Aanrader. Onderweg zagen we een grote fietsenzaak waar we eindelijk de gezochte klappedalen voor Coby's fiets vonden. Omdat het pontje na zessen niet meer vaart zijn we in een dik kwartier naar huis gelopen via de grote verkeersbrug.

Dinsdag, 19 augustus 2014.

Koblenz.

De havenmeester had voordat we waren opgestaan al een zak broodjes in het gangboord gelegd. Vandaag een rustdag gehad. Het was de bedoeling dat we halverwege de middag naar de citadel Ehrenbreitstein zouden gaan. Het was de hele morgen prima weer maar toen we weg wilden gaan begon het te betrekken en werd het slecht weer. Regenbuien met harde wind. Ik heb nog een stuk in de omgeving gefietst en ben inmiddels aan deze kant van de rivier aardig bekend geraakt.

's Avonds, het weer was weer aardig opgeknapt, hebben we heerlijk gegeten bij het Indiaanse restaurant schuin tegenover de tandradbaan naar de Citadel. Daar hadden we ook goede ervaringen in 2008.

Woensdag, 20 augustus 2014.

Koblenz – Bad Honnef.

Drachenfels op de achtergrond

Om 09:00 werden we uitgezwaaid door de 85 jarige havenmeester Werner Fritz. Hij had weer voor broodjes gezorgd en opnieuw een doos eieren. Het weer was aardig en toen we uit de schaduw van de berg kwamen werd het lekker warm. We maakten snelheden van 18 km/h en er waren heel wat tegenliggers. Vandaag vooral kolenschepen, viel ons op. In de verte zag je de bergen van het Zevengebergte opdoemen. We

passeerden de beroemde zwarte bruggenhoofden van de in de oorlog vernietigde brug van Remagen. In de jachthaven van Bad Honnef vond ik om 12:20 nog net een plekje aan de binnenkant van de hoofsteiger tussen de kleinere bootjes. Langzaam achteruit ingevaren; het bleek net diep genoeg en we konden prima vastmaken. Na de lunch het stadje ingelopen. Bad Honnef is een mooie stad. Veel grote mooie vrijstaande huizen met grote tuinen. Het centrum ziet er zeer verzorgd uit. Overal bloembakken. Schone straten en goed verzorgde gevels. Ook mooie en chique winkels. Bij een viswinkel die net ging sluiten kochten we nog net een zootje grote garnalen voor de barbecue vanavond op de White Whale.

Reisafstand 50,7 km in ruim 3 draaiuren. Hier in Bad Honnef geen havenmeester. Zoals gebruikelijk een kastje met enveloppen en informatie. Liggeld € 15,- voor een boot van 12 m. inclusief alles. Enveloppe met geld moet in brievenbus. Geen WiFi.

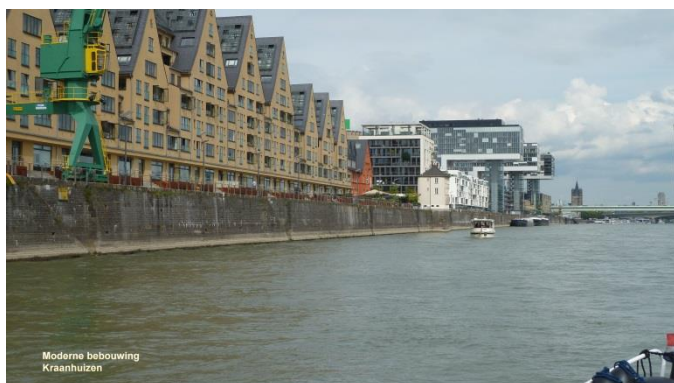
Donderdag, 21 augustus 2014.

Bad Honnef.

Bij het opstaan was het buiten slechts 10°. Half uurtje de kachel aan gehad. Het weer was redelijk goed. Half bewolkt en redelijk veel zon. We wilden naar Bonn via Königswinter. De afstand is ruim 16 km en we moesten kiezen tussen de fiets en de tram. Keuze was snel gemaakt. Het tram-eindstation is hier net naast de haven. We namen een Gruppentageskarte voor 5 personen voor € 12,10. Na een dik half uur waren we op het Hauptbahnhof in Bonn en dat is vlak bij het centrum. Het drukke centrum is behoorlijk groot met diverse pleinen en terrassen. Verder vind je natuurlijk dezelfde winkels als overal. Na een lunch op een terras en wat inkopen waren we omstreeks vier uur weer aan boord. Er is geen drup regen gevallen. Aan het begin van de avond kwam een kennis van Rits en Marian, waar ze afgelopen jaren lang mee hebben samen gevaren, met z'n boot aan. Ze waren elkaar op de Middelandse zee uit het oog verloren. 's Avonds lekker gegeten bij het restaurant vlak bij de haven.

Vrijdag, 22 augustus 2014.

Bad Honnef – Keulen.

Rijnkade Keulen

Om 09:00 met drie boten vertrokken. Het weer was weer goed hoewel het nog wel koud was. We hadden de kachel vanmorgen toch maar even aan gedaan. Eenmaal in de zon werd het wel lekker. Het water was de afgelopen 2 dagen wel 40 cm gezakt, maar er stond nog genoeg stroom. Af en toe haalden we de 18 km/h. Tegen twaalfen zagen we de Keulse Dom in de verte. Even over 12:00 draaiden we

scherp BB-uit de haven van Keulen in. De havenmeester kwam ons met een bootje tegemoet en wees de plaatsen aan. We liggen hier tussen de moderne gebouwen. Aan het eind van de middag met z'n allen naar de Altstadt gelopen. Mooie oude stad met weer veel oude panden, terrassen, restaurants en kroegen. De Dom zag er indrukwekkend uit. We hebben veel kerken, kathedralen e.d. gezien maar deze was van binnen enorm. Vooral hoog. Het Hauptbahnhof was ook bijzonder. Onder de treinsporen is een enorm winkelcentrum gevestigd. We hadden een tafeltje gereserveerd bij het Haxenhaus aan de Rijnboulevard, waar we 's avonds heerlijk aten. Specialiteiten: natuurlijk Schweinehaxen. Met Alfred en Ellen afgesproken dat ze morgenmiddag langs komen.

Vandaag was de reisafstand 47 km in een kleine 4 draaiuren. De "Köln Marina" is een prima vrij grote jachthaven. Wij betaalden € 13,75 en voor de andere zaken zoals afval, water en stroom € 4,-. Er is WiFi, maar dat hebben ze uitbesteed aan een bedrijf en die vragen € 1,- voor een uur internetten.

Zaterdag, 23 augustus 2014.

Keulen.

Na een kleine regenbui was het om 08:00 al weer droog. Aardig weer met afwisselend zon en wolken. Eerst wat inkopen gedaan in Köln-Süd. Ongeveer 12 minuten lopen van de haven is een flinke winkelstraat met meerdere supermarkten. We zagen 3 Indiaanse restaurants, maar 2 waren niet meer in bedrijf. We hebben nog even in de zon op dek gezeten maar er kwamen langzamerhand steeds meer wolken die het toch fris maakten. Op het moment dat Ellen belde dat ze vlak bij waren kwam er natuurlijk net een zware bui over. Wij met de paraplu's en regenjacks naar het kruispunt hier bij de haveningang om ze op te vangen. Het was net weer droog bij het uitpakken van de auto. Fijn om Alfred, Ellen, Lotte en Mathijs weer te zien. We hebben de auto geparkeerd in een straatje vlak onder de grote verkeersbrug (Severinsbrug). Daar sta je voor € 4,- per werkdag, dus morgen gratis. Tegen de avond naar de Altstadt gelopen en later gegeten bij een leuk restaurant naast het Haxenhaus.

Zondag, 24 augustus 2014.

Köln.

Gelukkig goed weer. Jammer dat we in de schaduw van een van de Kraanhuizen

Een van de Kraanhuizen

liggen. Het duurt even eer we in de zon liggen. Gezellig met z'n zessen ontbeten. En na de koffie met gebak zijn we de stad weer ingelopen. Langs de Rijnboulevard was vandaag een luizenmarkt. Deze was wel 2 km lang met aan beide zijden kramen. Coby en Lotte zijn even via de trappen de Hohenzollernbrug opgelopen. Aan de reling hangen hier duizenden hangsloten van verliefde

stelletjes. Bij het Rheinterrasse vlak bij de haven namen we wat bratwurst, frites en flammkuchen. Aan boord nog een spelletje gedaan. Omstreeks 18:00 hebben we weer afscheid genomen; de kids moeten morgen naar school.

Maandag, 25 augustus 2014.

Köln – Duisburg.

Het weer was redelijk. We verlieten Köln om 10:00 en op de Rijn was het

Düsseldorf

natuurlijk weer hetzelfde. Veel opvaart en bijna geen inhalende afvaart. Af en toe geen enkel vrachtschip te zien. We hadden besloten, gezien het weer de aankomende week om maar snel flinke stukken te maken, dus we gingen vandaag naar Duisburg i.p.v. Düsseldorf. We kwamen de Jongert uit Nijmegen tegen waar we een paar weken geleden mee

in de sluis lagen. Om 13:20 passeerden we Düsseldorf. Twee uur later draaiden we SB uit de Buitenhaven van Duisburg in. Hier een kleine 4 km invaren en je komt via een keersluis in de Binnenhaven met aan het einde de Marina Duisburg. We vonden alle drie gemakkelijk een plaatsje. Op het moment dat we vast maakten begon het te regenen en het is niet meer droog geweest. 's Avonds aten we in een Mongools restaurant. Dat was geheel iets nieuws. Het was een soort wokrestaurant. Alleen gingen de zelf gekozen ingrediënten niet in een wok maar op een grillplaat. Het was druk, leuk en lekker. Prima avond.

Reisafstand 94,7 km in 6 draaiuren. Liggeld € 17,50 en € 1,- voor stroom. Zeer rustige haven geheel tussen de nieuwe moderne panden in een oude industriehaven.

Dinsdag, 26 augustus 2014.

Duisburg – Nijmegen.

Het heeft de hele nacht geregend, maar om 07:30 was het droog. De lucht was één grijze massa. We verlieten de Marina Duisburg even na negenen. We meldden ons als "Ausfahrt Ausenkanaal und zu Tal". Het is meestal erg druk op de Rijn en ze varen in de afvaart redelijk kort onder de wal. Een Nederlands schip antwoordde dat er één afvaart was op ongeveer 800 meter. Het was behoorlijk druk op de Rijn. We zitten tenslotte midden in het Ruhrgebied. Maar alles ging prima en we bleven dicht aan de rechteroever. Vanaf hier mag er ook niet meer met het blauwe bord gevaren worden. Ieder houdt dus z'n eigen wal. Na een uurtje begon het weer te regenen en het zag er niet naar uit dat het spoedig droog zou worden. Buiten alles opgeruimd en lekker warm binnen gaan sturen. Zelfs de stuurstoel maar weer opgebouwd, want tot een uur of vier "staan" wordt te vermoeiend. Omstreeks 11:30 passeerden we Wesel waar we enkele jaren geleden het Wesel-Dattelnkanaal ingingen. Het ging voorspoedig met zo'n 15,5 km/h en om 14:00 lieten we Emmerich achter ons. Om tien voor half drie kwamen we bij Spijk Nederland binnen. Om 14:55 passeerden we de kop van Pannerden. Bij Erlecom stopte het Duitse internetkaartje van Coby's iPad ermee. Ze heeft toch mooi vanaf Charleville-Mezières (11 juni) continu internet gehad.

Om 16:00 maakten we vast in de Lindenberghaven in Nijmegen. Uiteraard liggen de White Whale en Robert, de kennis van Rits en Marian, ook hier. Zij gaan morgenvroeg verder. 's Avonds heerlijk gegeten bij Corfu aan de Waalkade.

Vandaag een flinke reis van 110,9 km met een 7 draaiuren. Liggeld hier in Nijmegen € 12,00, dmv een kaartje uit een parkeermeter op de steiger. Stroom en water gratis. Da's beter dan de afgelopen weken met die Duitse havenprijzen. Geen WiFi, da's jammer.

Woensdag, 27 augustus 2014.

Nijmegen - Niftrik

Afscheid genomen van onze vaarvrienden van de afgelopen 1½ maand. Na de koffie de stad ingelopen en enkele boodschapjes gedaan. Bij verlichtingsfirma Kersten hadden ze de zo lang gezochte PL lampjes gewoon op voorraad. Dus onze keukens kan weer verlicht worden. Na de lunch even over het terrein onder de Waalbrug gelopen. Daar hebben ze een klein dorpje met terrassen en eetgelegenheden gebouwd van afval ed. Er wordt gegrild,

gebakken en getapt. Erg alternatief maar wel gezellig. We zijn toch maar om 14:30 afgevaren en met behulp van sector Nijmegen (kan. 4) draaiden we 14:50 het Maas-Waalkanaal in waar de BB sluis van Weurt al voor ons klaar stond. Er kwam nog een vrachtschip bij en we stegen slechts een ruime halve meter. Om 17:05 konden we ook

zo sluis Grave invaren en om 18:00 lagen we weer in onze eigen vertrouwde box bij wsv Hoogwaard.

Laatste reisje was 34,1 km in 3 draaiuren. We hadden weer eens 2 sluizen.

Einde reis!

Eindstand motordraaiurenteller: 21453

Resumé.

We kunnen weer terugkijken op een mooie en lekker lange vakantie met vooral de eerste 2 maanden prima weer. We hebben weinig regen gehad. De temperatuur is soms langdurig vrij hoog geweest met behoorlijk wat dagen van 30° en meer. De laatste week was het lange broeken weer. 2 ochtenden de kachel aangehad.

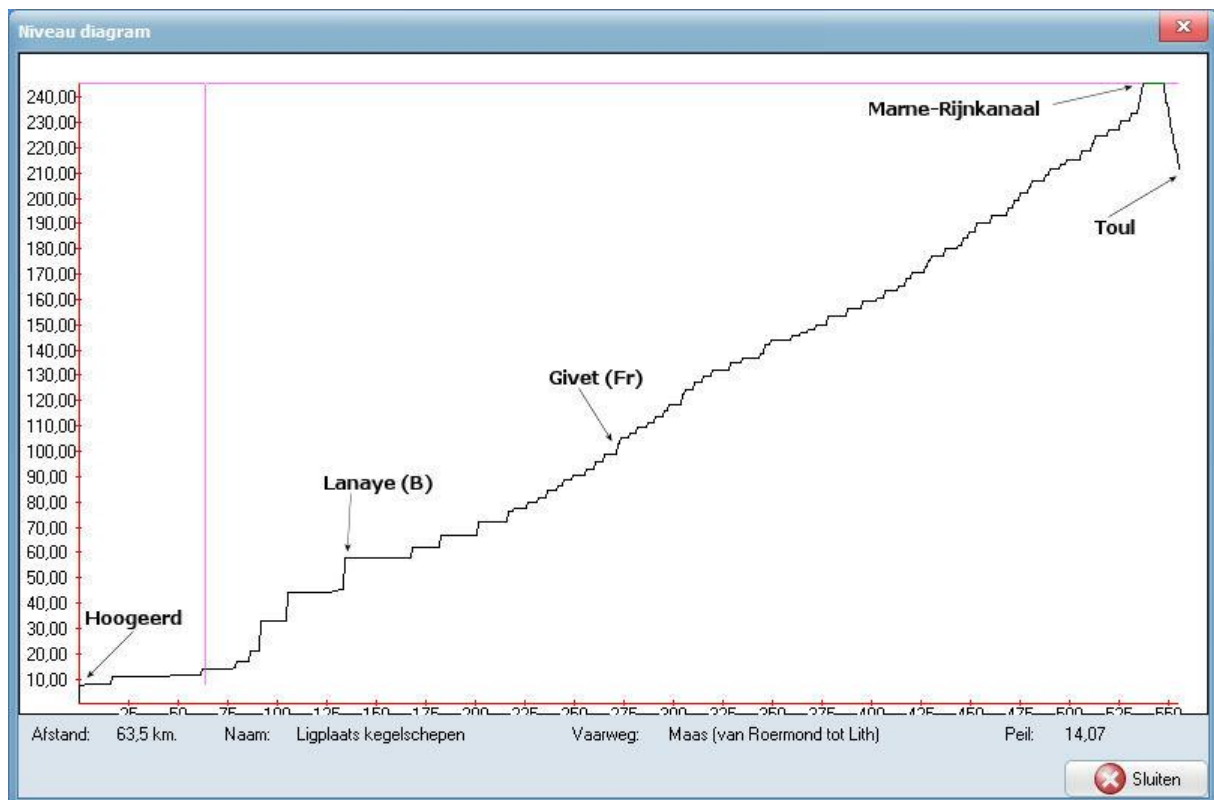
Met Le Marron hebben we weer geen ernstige pech, schade of andere vervelende dingen meegemaakt. Tijdens de reis ontdekten we waar de lekkage in het vooronder vandaan kwam: doorgeroeste ankerkettingbuis.

Onze Volvo 6-cilinder heeft 265 draaiuren gemaakt zonder enige hapering. In totaal ongeveer 1 liter olie bijgevuld. De wierpot moest op het Marne-Rijnkanaal en het Vogezenkanaal soms dagelijks gereinigd worden; een enkele maal zelfs 2 x per dag. We hebben 1943 km afgelegd en hadden daar ongeveer 970 liter dieselolie voor nodig. Gemiddeld brandstofverbruik was 3,6 liter per uur. Begin augustus 5,8 ltr. motorolie ververst.

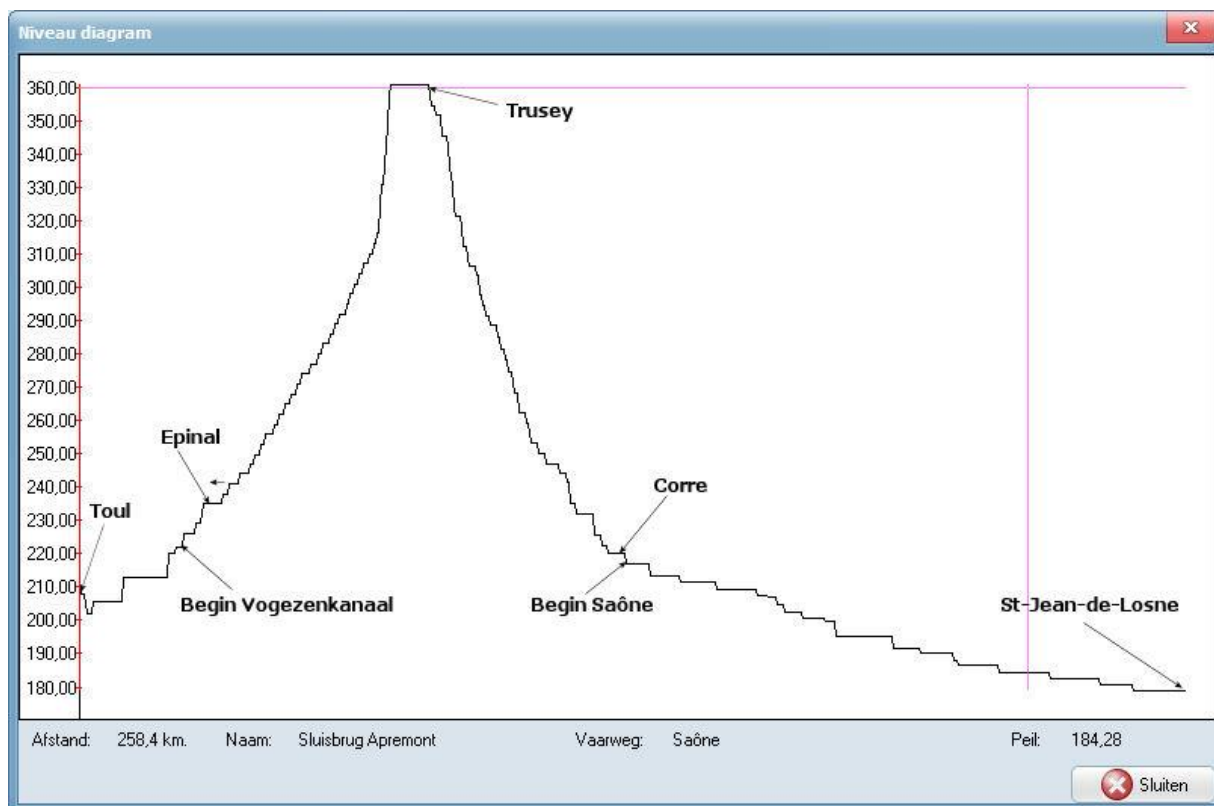
Aan havengelden betaalden we € 842,- en voor afzonderlijk stroomgebruik, daar waar het niet in het havengeld inbegrepen was, nog eens € 21,-. Voor drinkwater hebben we helemaal niets betaald. We verbruikten ongeveer 7000 liter.

Sluis- of bruggeld hebben we dit jaar niet betaald. Van de 90 reisdagen lagen we er 23 in "het wild" c.q. gratis. We zijn 26 dagen extra blijven liggen in de diverse plaatsen. Dat houdt in dat we 64 vaardagen hadden. We passeerden 327 sluizen. Frans vaarvignet(2 x 30 dagen): € 267,60.

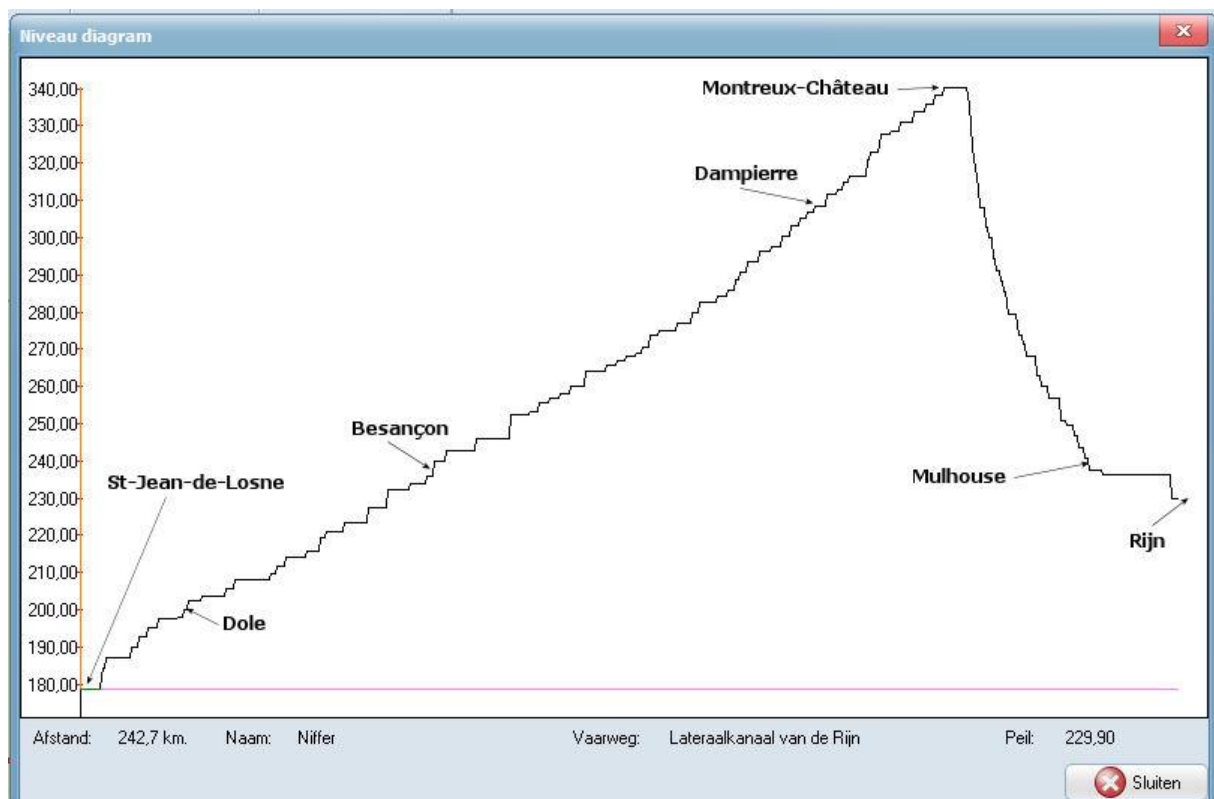
Voor de prepaid internetdongle van Vodafone heb ik € 45 opgewaardeerd en er staat nog € 9,- op. Voor Coby's iPad kochten we in Frankrijk (Orange) en Duitsland (Vodafoon) prepaid internet voor € 63,- totaal.

Hoogte grafiek van de Maas tot aan Toul in Frankrijk.
Max. hoogte ongeveer 245 meter boven NAP

Hoogte grafiek van het Vogezenkanaal en de Saône
Max. hoogte ongeveer 362 meter boven NAP

Hoogte grafiek van het Rhône-Rijnkanaal tot aan de Rijn bij Niffer.
Max. hoogte ongeveer 340 meter boven NAP.